

Skatteetaten

Høringsinstansene

HØRINGSNOTAT

Forslag om endringer i skatteforvaltningsforskriften –

Opplysningsplikt for tredjeparter om kryptoeiendeler og endringer i § 7-3

13. desember 2024

Innhold

1. Innledning og bakgrunn.....	4
1.1 Innledning	4
1.2 Bakgrunn for rapportering iht. Crypto-Asset Reporting Framework (CARF).....	4
1.3 Bruk av opplysninger til nasjonale formål.....	5
1.4 Bakgrunn for endring av rapportering iht. Common Reporting Standard (CRS).....	5
2. Gjennomføring av CARF i skatteforvaltningsregelverket	7
2.1 Gjeldende rett	7
2.2 Skattedirektoratets vurderinger og forslag	7
2.2.1 § 7-X-1 - Definisjoner.....	7
2.2.2 § 7-X-2 - Hvem som er opplysningspliktig.....	11
2.2.3 § 7-X-3 - Hvem det skal gis opplysninger om.....	12
2.2.4 § 7-X-4 - Unntak fra hvem det skal gis opplysninger om	13
2.2.5 § 7-X-5 - Hvilke opplysninger som skal gis om bruker av tjenesten.....	14
2.2.6 § 7-X-6 - Hvilke opplysninger som skal gis om opplysningspliktig tilbyder	15
2.2.7 § 7-X-7 - Opplysningspliktens innhold	15
2.2.8 § 7-X-8 - Rapporteringsperiode og levering av opplysninger	18
2.2.9 § 7-X-9 - Brukergjennomgang	19
2.2.10 § 7-X-10 - Krav til egenerklæringen	20
2.2.11 § 7-X-11 - Følger av at egenerklæringen ikke innhentes.....	20
2.2.12 § 7-X-12 - Adgang til å bygge på tidligere gjennomgang	21
2.2.13 § 7-X-13 - Oppbevaring av dokumentasjon.....	21
2.2.14 OECDs FAQ til CARF	21
3 Endringer i skatteforvaltningsregelverket som følge av endringer i CRS.....	22
3.1 Gjeldende rett	22
3.2 Skattedirektoratets forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften	22
3.2.1 § 7-3-2 og § 7-3-3 - Opplysningsplikt om nye digitale pengeprodukter og derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi	23
3.2.2 § 7-3-4 - Utvidelse av opplysningspliktens innhold	24
3.2.3 § 7-3-6 - Innskuddsinstitusjoner og investeringsenheter.....	25
3.2.4 § 7-3-7 - Fritatte finansielle institusjoner	25
3.2.5 § 7-3-9 - Fritatte konti - Konti med spesifiserte elektroniske pengeprodukter.....	26
3.2.6 § 7-3-9 - Fritatte konti - Kapitalinnskuddskonti som utelukkende benyttes i forbindelse med stiftelse av selskap eller kapitalforhøyelse	26
3.2.7 § 7-3-17 og § 7-3-24 - Avslutning og sperring av konto	26
3.2.8 § 7-3-22 - Fastslå om kontohaver er finansiell institusjon eller annen enhet	28

3.2.9 § 7-3-4 - Unntak når inntekter fra salg eller innløsning av en finansiell del allerede er rapportert etter CARF	28
3.3 Endringer i Skatteetatens Rettledning for internasjonal rapportering (CRS/FATCA)	28
3.3.1 Gjennomgang av eksisterende og nye konti som eies eller rådes over av en enhet	28
3.3.2 Egenerklæring fra fysisk person og enhet	28
3.3.3 Krav til gjennomgang av en konto ved endringer eller nye relevante opplysninger	29
3.3.4 CBI/RBI-ordninger	29
3.3.5 Finansielle institusjoner	29
3.3.6 Kontohaver skattemessig bosatt eller hjemmehørende i flere land	30
3.3.7 Government Verification Services	30
3.3.8 OECDs FAQ til CRS	30
4 Økonomiske og administrative konsekvenser	31
4.1 Innledning	31
4.2 Konsekvenser for de opplysningspliktige.....	31
4.3 Konsekvenser for de skattepliktige	31
4.4 Konsekvenser for Skatteetaten.....	32
5 Personvernkonsekvenser	33
6 Forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften	35
6.1 Endringer til gjennomføring av CARF	35
6.2 Endringer til gjennomføring av CRS	40

1. Innledning og bakgrunn

1.1 Innledning

Skattedirektoratet foreslår i dette høringsnotatet endringer i forskrift av 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften). Forslaget må ses i sammenheng med [Finansdepartementets høringsnotat](#) om endring i lov av 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven), som ble sendt på høring 15. november 2024, hvor det foreslås endringer i skatteforvaltningsloven § 7-3 og § 11-1, samt ny § 7-X.

Forslaget fra Skattedirektoratet gjelder nye bestemmelser i skatteforvaltningsforskriften kapittel 7 om opplysningsplikt for tredjeparter. De foreslåtte endringene i skatteforvaltningsforskriften utfyller endringene i skatteforvaltningsloven som følger av Finansdepartementets høringsnotat. Forslaget forutsetter at departementets forslag til lovendringer blir fremmet for og vedtatt av Stortinget.

Endringene har til hensikt å gjennomføre OECDs internasjonale standard for automatisk utveksling av opplysninger om kryptoeiendeler, Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) og endringer i reglene som gjennomfører OECDs internasjonale standard for automatisk utveksling av finansielle kontoopplysninger, kjent som Common Reporting Standard (CRS).¹

CARF legger opp til innhenting av opplysninger om brukernes transaksjoner knyttet til kryptoeiendeler. Tjenestetilbydere med tilknytning til Norge plikter å gi opplysninger om sine brukere som er skattemessig bosatt eller hjemmehørende i utlandet. Disse opplysningene vil bli utvekslet med andre jurisdiksjoner som har tiltrådt CARF. Utover forpliktelser etter CARF har norske skattemyndigheter også behov for opplysninger om egne borgere og deres transaksjoner knyttet til kryptoeiendeler for at skattefastsettingen skal bli korrekt. Det foreslås derfor at tilbyderne skal gi opplysninger om norske skattepliktiges transaksjoner med tillegg av innestående verdier for formuesbeskatning.

1.2 Bakgrunn for rapportering iht. Crypto-Asset Reporting Framework (CARF)

Den digitale økonomiens vekst har vært betydelig de siste årene, spesielt med økningen av bruken av kryptoeiendeler basert på blokkjede- og registerteknologi. I motsetning til konvensjonelle finansielle instrumenter tillater kryptoeiendeler overføringer og oppbevaring uten behov for tradisjonelle mellommenn som banker mv. Videre er det ingen sentral aktør som har full oversikt over transaksjonene eller beholdningene. Kryptomarkedet har til nå i stor grad operert uten omfattende reguleringer, og plikt til rapportering for mellommenn eller tilbydere av kryptoeiendeler har vært begrenset til det som følger av hvitvaskingsloven.

Transaksjoner med kryptoeiendeler kan være pseudonyme eller anonyme, noe som gjør det vanskelig for skattemyndighetene å spore og verifisere inntekter og transaksjoner. Videre overføres kryptoeiendeler ofte på tvers av jurisdiksjoner. Siden det ikke foreligger noen internasjonal opplysningsplikt er risikoen stor for at kryptoeiendeler brukes for å unndra skatteforpliktelser.

I april 2021 ble OECD gitt et mandat til å utvikle et rammeverk som skal sørge for automatisk utveksling av relevant informasjon om kryptoeiendeler for skatteformål. Dette arbeidet munnnet ut i standarden CARF som ble godkjent av OECD i august 2022. Denne standarden tar sikte på å lette skattemyndighetenes arbeid med fastsetting av skatt på kryptoeiendeler ved å etablere klare retningslinjer for rapportering og utveksling av informasjon mellom jurisdiksjoner.

Ved å tiltre avtalen, vil norske skattemyndigheter motta opplysninger om norske skattepliktiges transaksjoner med kryptoeiendeler hos utenlandske vekslingsgjester. Tilsvarende skal norske vekslingsgjester rapportere opplysninger til norske skattemyndigheter om personer, selskaper og andre enheter som er bosatt eller hjemmehørende i utlandet. Disse opplysningene vil så utveksles med skattemyndigheten i landet der den skattepliktige er bosatt eller hjemmehørende. Det er forventet

¹ OECD (2023), [International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters](#)

at rapportering og automatisk utveksling av opplysninger om kryptoeiendeler vil gjelde fra og med 2026, slik at første rapportering skjer i 2027.

Avtalen bygger i stor grad på de samme reglene og prinsippene som CRS, og vil bidra til at CRS ikke undergraves ved at verdier flyttes fra tradisjonelle verdipapirer til kryptoeiendeler.

Den nye standarden for automatisk informasjonsutveksling for kryptoeiendeler inneholder blant annet regler om hvem som omfattes av opplysningsplikten, hvilke transaksjoner som er opplysningspliktige og gjennomføring av prosedyrer for å identifisere brukere og reelle rettighetshavere.

Gjennomgangskravene er tilsvarende de som finnes i CRS, med blant annet krav om innhenting av egenerklæring og identifisering av fysiske brukere, enheter som er brukere og reelle rettighetshavere.

Bestemmelsene som følger av CARF foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften.

1.3 Bruk av opplysninger til nasjonale formål

Norges forpliktelser etter CARF er å sikre innhenting av opplysninger om kryptoeiendeler til utveksling med andre land som har tiltrådt CARF. Det er naturlig at man samtidig innfører tilsvarende rapportering for egne borgere.

Det følger av foreslåtte endringer i skatteforvaltningsloven § 7-X at det kan gis forskrift om hvilke opplysninger som skal gis, hvilke brukere det skal gis opplysninger om og beregning av markedsverdi av kryptoeiendeler og utenlandsk valuta. Det foreslås derfor i forskrift å innføre plikt til å rapportere transaksjoner på aggregert nivå også for personer som er skattemessig bosatt i Norge. Den nasjonale opplysningsplikten kan på et senere tidspunkt utvides ved forskriftsendring til å gjelde for eksempel rapportering av enkelttransaksjoner. En slik endring vil eventuelt sendes på offentlig høring på et senere tidspunkt.

I tillegg til rapportering av aggregerte transaksjoner på samme måte som etter CARF, foreslås det at innestående verdier skal rapporteres. Opplysninger om formue i innestående kryptoeiendeler og eventuelle verdier i offisiell valuta kan dermed forhåndsutfylles på skattemeldingen til brukerne. Slik informasjon kan også brukes til veiledningstiltak for å øke etterlevelsen. Videre kan opplysningene sammenholdes med skattepliktiges egne opplysninger og benyttes til kontroll av de skattepliktiges skattefastsetting.

1.4 Bakgrunn for endring av rapportering iht. Common Reporting Standard (CRS)

Parallelt med utarbeidelsen av CARF, har OECD også revidert CRS og kommentarene til CRS. Endringene i CRS ble godkjent av OECD i 2023 og publisert i Crypto-Asset Reporting Framework and 2023 update to the Common Reporting Standard. Endringene skyldes til dels innføringen av CARF, og behovet for å sikre at indirekte investeringer i kryptoeiendeler gjennom derivater og andre finansielle instrumenter omfattes av CRS. Samtidig har man sett et behov for å forbedre visse bestemmelser i CRS. Sistnevnte forbedringer er ikke knyttet til innføringen av CARF, men er et resultat av grundige vurderinger på bakgrunn av erfaringer siden innføringen av CRS i 2014.

Endringene i CRS som knyttes til innføringen av CARF innebærer blant annet at nye digitale pengeprodukter, herunder spesifiserte elektroniske pengeprodukter og digitale sentralbankpenger, nå omfattes av CRS. I tillegg er derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi nå opplysningspliktige etter CRS, og investeringsenheter som investerer i kryptoeiendeler anses nå som opplysningspliktige finansielle institusjoner.

Når det gjelder forbedring av allerede eksisterende bestemmelser i CRS, har man utvidet opplysningskravene for finansielle institusjoner om kontohavere, reelle rettighetshavere og finansielle konti. Det er også gjort endringer i kravene for gjennomgang av konti for å fastslå reelle rettighetshavere i tilfeller der gyldig egenerklæring ikke er innhentet. Hvilke konti som anses som fritatte konto er utvidet slik at visse kapitalinnskuddskonti nå omfattes.

Det er inntatt endringer i OECDs kommentarer til CRS om innskuddsinstitusjoner, investeringsenheter, rapportering ved skattepliktig tilhørighet til flere land og bruk av nye IT-løsninger. Det er også inntatt et unntak som gjør at finansielle institusjoner ikke er pålagt å gjennomgå børsnoterte selskaper, dersom

disse allerede er underlagt offentliggjøring av opplysninger om reelle rettighetshavere. Videre er OECDs veiledning om Citizenship by Investment (CBI), Residence by Investment (RBI) og OECDs FAQ til CRS nå gjort til en del av CRS.

Endringene i CRS og OECDs kommentarer til CRS krever endringer i skatteforvaltningsforskriften og [Skatteetatens rettleiding for internasjonal rapportering \(CRS/FATCA\)](#). Skattedirektoratet foreslår endring av bestemmelsene i skatteforvaltningsforskriften kapittel 7-3 om tredjeparters opplysningsplikt om finansielle forhold og forsikringer. Dette kapitlet gjennomfører CRS i norsk rett.

2. Gjennomføring av CARF i skatteforvaltningsregelverket

2.1 Gjeldende rett

Kryptoeiendeler er skattemessig ansett som formuesobjekter og følger de alminnelige reglene ved beskatningen. Det er ingen egne skattebestemmelser for kryptoeiendeler.

Banker og andre finansielle institusjoner har i dag plikt etter skatteforvaltningsloven § 7-3 til å gi opplysninger om finansielle forhold, herunder opplysninger om finansielle instrumenter og produkter. Opplysningene som rapporteres etter kapittel 7 i skatteforvaltningsloven med forskrifter brukes både til utveksling med andre land og til å forhåndsutfylle tall på skattemeldingen for nasjonale formål.

I dag gjøres det ingen årlig rapportering fra tredjeparter som opptrer som mellommenn eller er tjenestetilbydere av kryptoeiendeler. Disse tjenestetilbyderne plikter imidlertid å gi kontrollopplysninger på forespørsel etter skatteforvaltningsloven § 10-2.

Det er foreslått ny bestemmelse i skatteforvaltningsloven § 7-X. Bestemmelsen legger til rette for å implementere CARF i skatteforvaltningsregelverket slik at Norge kan utveksle opplysninger knyttet til kryptoeiendeler med andre land. Videre innføres plikt for norske tilbydere av vekslings- og oppbevaringstjenester til å rapportere for norske skatteformål. Opplysningspliktens nærmere innhold foreslås regulert i skatteforvaltningsforskriften nytt delkapittel 7-X.

2.2 Skattedirektoratets vurderinger og forslag

CARF består av blant annet modellregler og tilhørende kommentarer. Det forutsettes at disse gjennomføres i nasjonal rett. Skattedirektoratet foreslår derfor at modellreglene i hovedsak gjennomføres ved at disse innarbeides i forskrift, og at kommentarene innarbeides i en rettleiding (Skatteetatens rettleiding for CARF). Rettleidingen vil bli ferdigstilt når forskriften er vedtatt og har til hensikt å gjøre det enklere for brukerne å tolke forskriften i tråd med CARF.

De foreslåtte forskriftsbestemmelsene forutsettes å være i overenstemmelse med Norges forpliktelser etter CARF. Det innebærer at begrepene i forskriften må fortolkes og anvendes i tråd med CARF og OECDs kommentarer.

2.2.1 § 7-X-1 - Definisjoner

Paragrafen definerer sentrale begreper benyttet i de etterfølgende bestemmelsene.

Modellreglene i CARF del IV inneholder et betydelig antall definisjoner, som etter Skattedirektoratets mening vil kunne gjøre forskriftsreglene mindre tilgjengelige for brukerne. Skattedirektoratet har forsøkt å forenkle språket i forskriften og bare beholde helt nødvendige definisjoner.

Kryptoeiendel og opplysningspliktig kryptoeiendel

Det følger av forslag til ny § 7-X første ledd i skatteforvaltningsloven at vekslings- og oppbevaringstjenester har plikt til å gi opplysninger om kryptoeiendeler og andre finansielle forhold. Hva som skal regnes som kryptoeiendel kan reguleres i forskrift.

I bokstav a og b defineres begrepene *kryptoeiendel* og *opplysningspliktig kryptoeiendel*. *Opplysningspliktig kryptoeiendel* er omfattet av opplysningsplikten etter § 7-X-7.

Det følger av bokstav a at med *kryptoeiendel* menes "en digital representasjon av verdi som bygger på kryptografisk sikret distribuert registerteknologi eller en lignende teknologi for å validere og sikre transaksjoner."

Med "digital representasjon av verdi" menes at kryptoeiendelen må representere en rettighet til en verdi, og at denne rettigheten eller eierskapet til verdien kan handles eller overføres til andre på en digital måte uten bruk av mellommann. Eksempler på dette er Bitcoin og stablecoin (kryptovaluta som opprettholder en stabil verdi i forhold til en bestemt referanse f.eks. USD/gull). Det som er

karakteristisk for disse er at overføring registreres i en blokkjede² og bygger på kryptografisk sikret distribuert registerteknologi. Kryptografisk sikret distribuert registerteknologi er en desentralisert måte å registrere kryptoeiendel-transaksjoner på som innebærer at opplysninger er lagret flere steder samtidig. Kryptografi er en matematisk prosess med kryptering og de-kryptering av data som brukes til å validere og sikre transaksjoner. Denne valideringsprosessen sikrer at den som eier en kryptoeiendel ikke allerede har brukt samme kryptoeiendel i en annen transaksjon.

Definisjonen er avgrenset mot de tilfeller hvor kryptografisk sikret distribuert registerteknologi brukes uten at den registrerte informasjonen representerer en rettighet til en verdi. Eksempel på dette er opprettelse av et desentralisert distribuert register for å registrere aktiviteter eller materialer knyttet til produksjon, lagring, frakt eller levering av et produkt. Slik bruk av registerteknologien har ingen verdi knyttet til seg, men fungerer bare som en verifikasjon på at aktiviteter er gjennomført. Et annet eksempel er opprettelse av eiendomsregistre eller løsreregistre basert på kryptografisk sikret distribuert registerteknologi.

Kryptomarkedene er i stadig utvikling og endring skjer raskt. For å sikre at kryptoeiendeler basert på annen teknologi omfattes av definisjonen, følger det av forslaget at kryptoeiendeler som bygger på "lignede teknologi for å validere og sikre transaksjoner" også er å anse som kryptoeiendeler.

Opplysningspliktig kryptoeiendel i bokstav b er enhver kryptoeiendel, unntatt digitale sentralbankpenger, spesifiserte elektroniske pengeprodukter og kryptoeiendeler som tilbyderen har fastslått ikke kan brukes til betalings- eller investeringsformål. Denne negative avgrensningen innebærer at alle andre kryptoeiendeler som kan brukes til betalings- eller investeringsformål i utgangspunktet er opplysningspliktige kryptoeiendeler. Spesifiserte elektroniske pengeprodukter og digitale sentralbankpenger er definert i § 7-3-2 ny bokstav j og ny bokstav k og skal rapporteres etter CRS. Vi viser til nærmere omtale i høringsnotatet pkt. 3.2.1.

Opplysningspliktige kryptoeiendeler omfatter både fungible og non-fungible tokens (NFT)³, dersom disse kan brukes til betalings- eller investeringsformål. Dette innebærer at NFTer som representerer samleobjekter, digital kunst eller til bruk i spill mv. er opplysningspliktige dersom tilbyderen etter en konkret vurdering kommer til at vilkåret om betalings- eller investeringsformål er oppfylt.

Ved vurdering av om en kryptoeiendel ikke kan brukes til betalings- eller investeringsformål kan man se hen til den klassifiseringen som skal gjøres i tråd med anbefalinger og retningslinjer fra Financial Action Task Force (FATF)⁴ for å fastslå om kryptoeiendelen er en virtuell eiendel for hvitvaskingsformål. Dersom en kryptoeiendel kan anses som en virtuell eiendel etter FATFs anbefalinger og retningslinjer, skal den også anses som en opplysningspliktig kryptoeiendel som skal rapporteres.

Videre kan det legges vekt på om en kryptoeiendel kun er til bruk for bytte av varer og tjenester i et begrenset og lukket økosystem. Gitt at disse kryptoeiendelene kun brukes i et begrenset og lukket nettverk uten mulighet for overføring ut av nettverket eller til et annenhåndsmarked for kjøp og salg, kan det legges til grunn at slike kryptoeiendeler ikke kan brukes til betalings- eller investeringsformål.

Derivater er en felles benevnelse på finansielle instrumenter hvor verdien er avledet av andre underliggende objekter. Derivater kan for eksempel ha kryptoeiendeler som underliggende objekt eller som referansestørrelse. Et derivat kan også, uavhengig av hva som er den underliggende verdien,

² Transaksjoner med kryptoeiendeler samles i en blokk og den inneholder også informasjon om tidligere blokker som viser historikk. Blokker med transaksjoner legges til etter hverandre i en såkalt blokkjede.

³ NFT (Non-fungible token) er en unik digital kode som er registrert på en blokkjede. Koden er som regel knyttet til en eiendel, og har som formål å dokumentere eierskap til eiendelen. Som regel er en NFT knyttet til et digitalt objekt, f.eks. et digitalt kunstverk, en musikkfil, en samlegjenstand, en spillfigur mv. En NFT kan også være knyttet til et fysisk objekt, f.eks. et kunstverk eller en eiendom mv.

⁴ FATF, [The FATF Recommendations](#), og [Updated Guidance for a Risk-Based Approach for Virtual Assets and Virtual Asset Service Providers](#)

være utstedt i form av tokens. Sistnevnte vil være en opplysningspliktig kryptoeiendel som skal rapporteres etter CARF, mens derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi er tatt inn som en del av CRS. Derivater hvor oppgjør og levering av underliggende objekt skjer i form av kryptoeiendeler skal rapporteres etter CARF.

Tilbyder av vekslingstjenester

I forslag til ny § 7-X første ledd i skatteforvaltningsloven fremgår det at det kan gis nærmere avgrensninger i forskrift av hvilke tilbydere av vekslingstjenester som er opplysningspliktige.

Hos Finanstilsynet er det registrert rundt 12 tilbydere som tilbyr disse tjenestene i Norge, og som antas å bli omfattet av de nye opplysningspliktreglene. Etter Finanstilsynets opplysninger⁵ tilbyr de fleste av de registrerte tilbydere både veksling og oppbevaring av virtuelle valutaer. Blant disse tilbydere er det varierende grad av aktivitet, hvor den største andelen er konsentrert rundt fire av de tolv tilbydere. Enkelte tilbydere som ikke er registrert hos Finanstilsynet, særlig fysiske personer, vil også kunne være omfattet av den nye opplysningsplikten. Omfanget av disse er imidlertid usikkert.

CARF del IV bokstav B definerer hvem som er å anse som opplysningspliktig tilbyder. Det er ikke bare vekslingsbørser som er omfattet av opplysningsplikten. Handelsplattformer som medfører veksling vil også være omfattet, for eksempel handelsplattformer for NFT eller spillplattformer som legger til rette for veksling inne på plattformene. Nøyaktig angivelse av hvilke aktører som er opplysningspliktige overfor norske skattemyndigheter er derfor nødvendig for å oppfylle standardens krav til innhenting og utveksling av opplysninger. Skattedirektoratet foreslår derfor en definisjon som ligger tett opp til modellteksten i CARF for opplysningspliktig tilbyder av vekslingstjenester i bokstav c.

I bokstav c defineres tilbyder av vekslingstjenester som *«enhver fysisk person eller enhet, som ledd i sin virksomhet utfører vekslingstransaksjoner for opplysningspliktige kryptoeiendeler for eller på vegne av andre, herunder ved å opptre som motpart eller som mellommann til slike transaksjoner, eller ved å gjøre en handelsplattform for veksling tilgjengelig»*.

I tillegg til tilbydere som tilbyr vekslingstransaksjoner er også tilbydere som gjør en handelsplattform tilgjengelig omfattet av begrepet opplysningspliktig tilbyder. En handelsplattform kan gjøre bruk av programvare eller applikasjon for å gjennomføre vekslingstransaksjoner. En person eller enhet, i den grad den utøver kontroll eller tilstrekkelig innflytelse over plattformen, vil kunne være omfattet av opplysningsplikten. Ved vurdering av om en person eller enhet utøver slik kontroll over handelsplattformen skal det sees hen til FATFs anbefalinger og retningslinjer. Plattform som kun publiserer kjøp, salg eller vekslingkurs (oppslag), uten å gjennomføre vekslingstransaksjoner, anses ikke som tilbyder av vekslingstjenester. Vekslingstransaksjonen skjer her direkte mellom kjøper og selger (peer to peer) uten at plattformen er direkte involvert, dermed har tilbyder ingen opplysninger om transaksjoner som kan rapporteres.

En nedre grense for at man skal omfattes av opplysningsplikten er at tilbyder må utføre tjenestene som *"ledd i sin virksomhet"* (på engelsk: "as a business"). Det følger av OECDs kommentarer til CARF at kriteriet er ment å avgrense mot sporadisk virksomhet med et ikke-kommersielt formål. Videre at forståelsen av begrepet "as a business" kan følge av relevante bestemmelser i den enkelte jurisdiksjons internrett. Skattedirektoratet mener på bakgrunn av dette at det er naturlig at begrepet knyttes til virksomhetsbegrepet i skatteretten. Dette innebærer at en tilbyder først blir opplysningspliktig når tjenesten har en viss varighet og et visst omfang, drives for egen regning og risiko og er egnet til å gi overskudd.

Opplysningsplikt til norske skattemyndigheter er også avhengig av hvilken tilknytning en tilbyder av vekslingstjenester har til Norge. Dette er nærmere beskrevet i pkt. 2.2.2.

Begrepet tilbyder av vekslingstjenester er avgrenset mot investeringsenheter som investerer i kryptoeiendeler. Disse tilbyr ikke vekslingstjenester av kryptoeiendeler på vegne av sine investorer og

⁵ Opplysningene er hentet fra [Finanstilsynets høring av 2. februar 2024 om regulering av kryptoeiendeler og av pengeoverføringer](#).

er derfor ikke å anse som opplysningspliktig tilbyder etter CARF. Investeringsenheter som investerer i kryptoeiendeler, skal imidlertid rapportere etter CRS som finansielle institusjoner. Vi viser til nærmere omtale i pkt. 3.2.3.

Tilbyder av oppbevaringstjenester

Tilbydere av rene oppbevaringstjenester, som ikke utfører vekslingstjenester, er ikke opplysningspliktige etter CARF. Disse tilbyderne vil imidlertid ha opplysninger om brukernes inntående verdier ved årsslutt som vil være formuesskattepliktig. Det følger av Finansdepartementets forslag til ny § 7-X i skatteforvaltningsloven at slike tilbydere også skal være opplysningspliktige. Nærmere avgrensninger av hvilke tilbydere som er opplysningspliktige kan gjøres i forskrift.

Skattedirektoratet foreslår at begrepet «oppbevaringstjenester» skal omfatte tjenester som tilbyr oppbevaring av kryptoeiendeler ved at tjenesten oppbevarer brukerens private nøkler og dermed kan disponere kryptoeiendelene på vegne av brukeren. Tjenesten kan bestå av lagring av kryptoeiendeler online i «hot wallet», eller offline i «cold wallet».

Tilbydere av oppbevaringstjenester er omfattet av hvitvaskingsregelverket og de er også omfattet av EU-forordning 2023/1114 om Markets in Crypto Assets (MiCA), som er foreslått inkorporert i norsk rett⁶. På bakgrunn av dette foreslår Skattedirektoratet at definisjonen av tilbyder av oppbevaringstjenester i skatteforvaltningsforskriften bygger på elementer fra begrepet «kryptoeiendelstjenesteyter» som omtalt i MiCA (forordning (EU) 2023/1114) artikkel 3 nr. 1 (15), jf. punkt (16) (a) og punkt (17).

Tilbyder av oppbevaringstjenester foreslås definert slik i § 7-X-1 bokstav d: *«enhver fysisk person eller enhet, som ledd i sin virksomhet tilbyr tjeneste for oppbevaring av eller kontroll med opplysningspliktige kryptoeiendeler eller metodene for tilgang til slike kryptoeiendeler, hvor det er relevant i form av private krypteringsnøkler.»*

Opplysningsplikt til norske skattemyndigheter er også avhengig av hvilken tilknytning en tilbyder av oppbevaringstjenester har til Norge. Dette er nærmere beskrevet i pkt. 2.2.2.

Partnerjurisdiksjon

I bokstav e er *partnerjurisdiksjon* definert som *«en jurisdiksjon som har satt i kraft regler om opplysningsplikt for kryptoeiendeler og som er oppført på liste publisert av Skatteetaten»*.

De jurisdiksjonene som tiltrer den multilaterale avtalen om utveksling av opplysninger, vil anses som partnerjurisdiksjoner så snart de har regler om opplysningsplikt for kryptoeiendeler som har trådt i kraft. Hvilke jurisdiksjoner som anses som partnerjurisdiksjoner, vil fremgå av liste publisert av Skatteetaten.

Vekslingstransaksjon

I bokstav f defineres *vekslingstransaksjon* som *«erwerb og avhending av opplysningspliktig kryptoeiendel mot offisiell valuta eller erwerb og avhending av opplysningspliktig kryptoeiendel mot annen opplysningspliktig kryptoeiendel»*. Vekslingstransaksjon innebærer flytting av en opplysningspliktig kryptoeiendel fra en lommebokadresse til en annen mot oppgjør i en eller flere offisielle valutaer eller en eller flere typer opplysningspliktige kryptoeiendeler.

Overføring

I bokstav g er *overføring* definert som *«flytting av kryptoeiendel til eller fra en brukers adresse eller konto hos opplysningspliktig tilbyder, som tilbyderen på transaksjonstidspunktet ikke kan fastslå er en vekslingstransaksjon. Overføring mellom brukerens egne adresser og konti hos tilbyderen, er ikke omfattet»*.

⁶ [Forslag til gjennomføring av forordning \(EU\) 2023/1114 om markeder for kryptoeiendeler \(MiCA\) og av forordning \(EU\) 2023/1113 \(TFR II\) i norsk rett](#), som hadde høringsfrist 1. juni 2024.

Vurdering av om noe er en overføring er knyttet til opplysningspliktig tilbyders faktiske kunnskap basert på tilgjengelig informasjon og erfaringer. Et eksempel er tilfeller hvor en bruker gjør en vekslingstransaksjon, men fordi tilbyderen bare overfører en kryptoeiendel uten å vite hva som faktisk er betalt for kryptoeiendelen, skal tilbyderen rapportere transaksjonen som en overføring og ikke en veksling til offisiell valuta. Se nærmere om overføringer i pkt. 2.2.7.

Henvisning til definisjoner skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2

Det følger av annet ledd at definisjonene av reelle rettighetshavere, enhet, nærstående enhet, finansielle produkter, spesifisert elektronisk pengeprodukt og digitale sentralbankpenger i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2 gjelder tilsvarende for § 7-X. Siden definisjonene av disse begrepene som er angitt i CARF er sammenfallende med begrepene som følger av CRS, velger Skattedirektoratet å henvise til bestemmelsen der disse begrepene allerede er definert.

2.2.2 § 7-X-2 - Hvem som er opplysningspliktig

CARF del I inneholder en omfattende regulering av i hvilken jurisdiksjon opplysningsplikten skal oppfylles. Nøyaktig angivelse av hvilke aktører som er opplysningspliktige overfor norske skattemyndigheter er derfor nødvendig for å oppfylle standardens krav til innhenting og utveksling av opplysninger, samt å unngå at aktørene må rapportere til mer enn én jurisdiksjon. Skattedirektoratet foreslår derfor en regulering her som ligger tett opp til modellteksten i CARF.

Kriteriene for tilknytning til Norge for tilbydere av vekslingstjenester fremgår av § 7-X-2 første ledd bokstav a-d. Det er tatt utgangspunkt i kriteriene listet opp i CARF.

Tilknytningsformene i bokstav a til d står i hierarkisk rekkefølge, der bokstav a – *«en fysisk person bosatt i Norge etter skatteloven § 2-1 eller en enhet hjemmehørende i Norge etter skatteloven § 2-2»* – er den sterkeste tilknytningsformen. Det følger av CARF at ved vurdering av "resident for tax purposes" skal man se hen til nasjonal rett. Skattedirektoratet har derfor valgt å knytte begrepet direkte til kjente og innarbeidede begreper i norsk skatterett, som "bosatt" etter skatteloven § 2-1 og "hjemmehørende" etter skatteloven § 2-2.

Den neste tilknytningsformen er bokstav b – *«en enhet som er stiftet eller på annen måte etablert i Norge og enten er et eget rettssubjekt eller er opplysningspliktig om inntekt etter skatteforvaltningsloven kapittel 8»*. Med "stiftet eller på annen måte etablert" menes at enheten er opprettet etter norsk selskapsrett. Videre må enheten enten være eget rettssubjekt eller enheten må være forpliktet til å gi opplysninger om skattemessige forhold til skattemyndighetene. Dette vilkåret er inntatt for å sikre at skattemyndighetene kan håndheve opplysningsplikten.

Den tredje tilknytningsform er *"enhet ledet eller forvaltet fra Norge"*, slik det er foreslått i bokstav c. Dette kriteriet er særlig aktuelt for enheter som er stiftet i utlandet, men hvor reell ledelse er i Norge. Tilknytningsformen "ledet eller forvaltet fra" er videre enn kriteriet "reell ledelse i Norge" slik dette er inntatt i skatteloven § 2-2 syvende ledd. Kriteriet omfatter enheter som har reell ledelse i Norge, men er ikke begrenset kun til dette og omfatter også tilfeller hvor ledelsestilknytningen til Norge er noe svakere. Videre omfatter kriteriet også tilfeller der enheter forvaltes fra Norge, for eksempel en trust, fond (eller liknende organisasjonsform) som forvaltes av en forvalter som er skattemessig hjemmehørende i Norge.

Den siste tilknytningsformen i bokstav d – *«fysisk person eller enhet med forretningssted i Norge»* - er den svakeste tilknytningsformen. Forretningssted refererer vanligvis til en fysisk plassering hvor et selskap driver sin virksomhet fra. Dette kriteriet omfatter hovedkontor så vel som andre forretningssteder som f.eks. filial, fabrikk, lager mv.

Den hierarkiske ordningen i bokstav a til d har som formål å unngå dobbeltrapportering slik at en tilbyder av vekslingstjenester bare må gi opplysningene til én jurisdiksjon. Det er den jurisdiksjon som tilbyder av vekslingstjenester har sterkeste tilknytning til som skal motta opplysningene.

I § 7-X-2 annet ledd reguleres opplysningsplikten for tilbydere av oppbevaringstjenester. Tilbydere av oppbevaringstjenester er ikke opplysningspliktige etter CARF og det foreslås derfor et eget nasjonalt

tilknytningsvilkår for disse tilbydere. Skattedirektoratet foreslår at opplysningsplikten for tilbydere av oppbevaringstjenester avgrenses til aktører «*som er hjemmehørende i Norge etter skatteloven §§ 2-1 eller 2-2, eller har skatteplikt etter skatteloven § 2-3 første ledd bokstav b*».

I tredje ledd foreslås det at tilbyder av vekslingstjenester som har filial i Norge, uavhengig av første ledd, er opplysningspliktig for tjenester som utføres gjennom filial i Norge. Disse enhetene vil være begrenset skattepliktig til Norge etter skatteloven § 2-3 første ledd bokstav b, og det er derfor naturlig at transaksjoner gjennomført av disse også blir opplysningspliktige hit. Motsvarende gis det i åttende ledd unntak for transaksjoner som gjennomføres av en norsk enhets filial i en partnerjurisdiksjon, når opplysningsplikten er oppfylt der.

Bestemmelsene i foreslått fjerde til sjette ledd gir anvisning på hvordan tilknytningskriteriene i første ledd bokstav a til d skal anvendes dersom opplysningspliktige er en enhet. Har en enhet tilknytning til en partnerjurisdiksjon etter annet ledd bokstav a og oppfylder sin opplysningsplikt til denne, skal enheten ikke være opplysningspliktig til Norge selv om den oppfylder tilknytningskriteriene i bokstav b til d. Dersom tilbyderen har en sterkere tilknytning til en annen partnerjurisdiksjon etter bokstav b og oppfylder sine opplysningsplikter dit, skal opplysningsplikten til Norge basert på en tilknytning etter bokstav c eller d vike. En enhet skal alltid rapportere til den jurisdiksjonen hvor den har sterkest tilknytning.

Foreslått syvende ledd har som formål å unngå dobbelrapportering for fysiske personer. En tilbyder av vekslingstjenester skal ikke rapportere til Norge etter første ledd bokstav d, altså ved vanlig forretningssted i Norge, dersom personen er skattemessig bosatt i en partnerjurisdiksjon og rapporterer dit.

I tilfeller hvor en tilbyder av vekslingstjenester har tilknytning til flere jurisdiksjoner etter samme bokstav i første ledd, er det i niende ledd foreslått at tilbyderen kan velge jurisdiksjon ved å sende en bekreftelse til Skatteetaten om at opplysningsplikten er oppfylt i den valgte partnerjurisdiksjonen. Dersom en tilbyder av vekslingstjenester for eksempel har forretningssted i flere jurisdiksjoner, kan tilbyderen selv velge hvilken jurisdiksjon det skal gis opplysninger til. Nærmere beskrivelse av hvordan bekreftelse skal gis, vil bli beskrevet i Skatteetatens rettleiding for CARF.

2.2.3 § 7-X-3 - Hvem det skal gis opplysninger om

Bruker av tjenesten er en person eller enhet som en opplysningspliktig tilbyder utfører vekslingstjenester eller oppbevaringstjenester på vegne av. Tilbydere skal gi opplysninger om brukerne til skattemyndighetene. CARF innebærer at Norge må utveksle informasjon om de utenlandske brukerne med de landene som har inngått avtale om automatisk utveksling av informasjon om kryptoeiendeler.

Definisjon av bruker som det skal rapporteres om er gitt i CARF del IV D nr. 1. For å bedre lesbarheten og sammenhengen i regelverket har Skattedirektoratet gjort forenklinger i transformasjonen til foreslått § 7-X-3, uten at dette er ment å innebære realitetsforskjeller.

I *første ledd* foreslås det en definisjon av hvem som er bruker av tjenesten. Med bruker av tjenesten menes person eller enhet som en opplysningspliktig tilbyder utfører vekslingstjenester eller oppbevaringstjenester på vegne av. Det forutsettes at bruker er identifisert iht. gjennomgangskravene etter § 7-X-9 flg. Det avgjørende for hvem som skal anses som bruker er hvem tilbyder gjennomfører tjenester på vegne av, uavhengig av hvilken formell eller juridisk relasjon det er mellom dem. Det legges derfor opp til en vid forståelse av begrepet bruker.

Det skal gis opplysninger både om norske og utenlandske brukere. CARF gjelder i utgangspunktet bare for utenlandske brukere, siden dette er informasjon som skal utveksles mellom partnerjurisdiksjonene. Finansdepartementet har i sitt høringsnotat foreslått at opplysningspliktige tilbydere skal gi opplysninger om alle sine brukere. Dette med tanke på at det vil gjøre det enklere for de opplysningspliktige å gi korrekt informasjon, når de ikke til enhver tid må være oppdatert om hvilke land som deltar i samarbeidet. En slik løsning vil trolig også være administrativt enklere for tilbydere av vekslingstjenester og tilbydere av oppbevaringstjenester. Opplysninger om norske brukere vil

Skatteetaten benytte til egne skatteformål, blant annet til forhåndsutfylling av formue i skattemeldingen og til kontroll av skattefastsettingen.

I *annet ledd* foreslås det en bestemmelse om at dersom en person eller enhet opptre som bruker av tjenesten på vegne av en annen, anses den det opptres på vegne av som bruker av tjenesten. Opplysningspliktige tilbydere kan ta utgangspunkt i informasjon som er tilgjengelig, herunder opplysninger innhentet i forbindelse med hvitvaskingsregelverket, for å avgjøre om en person eller enhet opptre på vegne av noen andre.

Det er gjort unntak fra å identifisere reell bruker når mellommannen er en finansielle institusjon eller en annen opplysningspliktig tilbyder. Med finansielle institusjoner menes finansielle institusjoner definert i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-6 med unntak av investeringsenhet i bokstav d nr. 2. Bakgrunnen for unntaket er at disse aktørene etter opplysningspliktreglene har en selvstendig forpliktelse til å gi opplysninger om sine brukere. Man anser risikoen for ikke å få opplysninger om de reelle brukerne som liten i disse tilfellene. Ved vurdering av om en bruker er en finansiell institusjon eller opplysningspliktig tilbyder kan opplysningspliktige basere seg på opplysninger som brukeren selv har oppgitt, f.eks. i forbindelse med oppfyllelse av hvitvaskingsregelverket eller i egenerklæring. Disse opplysningene kan så sammenholdes med en liste over kjente finansielle institusjoner eller opplysningspliktige tilbydere registrert eller er under tilsyn hos Finanstilsynet.

I *tredje ledd* foreslås det at det ved overføring av kryptoeiendeler som vederlag for varer eller tjenester for en verdi som overstiger USD 50 000, anses den næringsdrivende selgeren for å være bruker. Kjøperen kan også anses for å være bruker i disse tilfellene dersom den opplysningspliktige tilbyderen er forpliktet til å identifisere kjøperen etter hvitvaskingsloven. Forutsetningen om at det først er når opplysningspliktige er pålagt å identifisere kjøper at kjøperen skal anses som bruker, skyldes at opplysningspliktige og kjøper ikke nødvendigvis har et etablert kundeforhold eller at opplysningspliktige besitter nødvendig informasjon om kjøper. Er opplysningspliktige pålagt etter hvitvaskingsloven å innhente informasjon, skal slik informasjon om kjøper innhentes og rapporteres.

I CARF gjøres det unntak fra opplysningsplikten når bruker er en finansiell institusjon, se under pkt. 2.2.4. Dette fordi det anses å være begrenset risiko da disse brukerne er underlagt betydelig regulering. Det er imidlertid en type investeringsenhet som ikke nødvendigvis er underlagt tilsvarende streng regulering og dette er "enheter som har inntekter som hovedsakelig kan henføres til investering, reinvestering eller omsetning av finansielle produkter eller kryptoeiendeler og som styres, forvaltes eller på annen måte ledes av en finansiell institusjon", jf. skatteforvaltningsforskriften § 7-3-6 første ledd bokstav d nr. 2. Det antas at skattepliktige som investerer i kryptoeiendeler via egenkapitalandeler i slike investeringsselskaper potensielt kan omgå rapportering. CARF oppstiller derfor som en sikkerhetsventil at disse investeringsselskapene også skal anses som bruker av tjenesten. Dette foreslås tatt inn som *fjerde ledd*.

2.2.4 § 7-X-4 - Unntak fra hvem det skal gis opplysninger om

I bestemmelsens første ledd bokstav a til f foreslås det unntak fra opplysningsplikten for enkelte enheter. Disse er børsnoterte selskaper og deres nærstående selskaper, offentlige myndigheter, internasjonale organisasjoner, sentralbanker og finansielle institusjoner. Bakgrunnen for dette er at disse enten allerede er underlagt annen opplysningsplikt eller at de er underlagt omfattende regulering. Det antas derfor at det er begrenset skatterisiko knyttet til disse enhetene.

Definisjonene av de unntatte enhetene i bokstav c til e skal forstås på samme måte som i CRS-regelverket.

I henhold til foreslått bokstav b gis det unntak for nærstående enhet til aksjeselskap nevnt i bokstav a. Nærstående enhet skal forstås på samme måte som definert i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2 bokstav f, jf. § 7-X-1 annet ledd. Der fremgår det at enhetene er nærstående dersom en av enhetene kontrollerer den andre eller dersom enhetene er under felles kontroll. Med kontroll menes direkte eller indirekte eierskap som overstiger 50 prosent av en enhets stemmer og verdi.

I henhold til foreslått bokstav f skal det ikke gis opplysninger om finansielle institusjoner. Med finansielle institusjoner menes enheter nevnt i skatteforvaltningsloven § 7-3. Det skal likevel gis opplysninger om enheter nevnt i § 7-X-3 fjerde ledd. Dette er "[E]nheter som har inntekter som hovedsakelig kan henføres til investering, reinvestering eller omsetning av finansielle produkter eller kryptoeiendeler og som styres, forvaltes eller på annen måte ledes av en finansiell institusjon". Se nærmere begrunnelse under pkt. 2.2.3.

2.2.5 § 7-X-5 - Hvilke opplysninger som skal gis om brukere av tjenesten

For at opplysninger skal kunne anvendes av de landene som har inngått avtale om automatisk utveksling av informasjon om kryptoeiendeler, må brukere være tilstrekkelig identifisert. Hvilke opplysninger som skal gis om brukerne fremgår av forslaget til § 7-X-5.

Det forutsettes at tilbydere av vekslingstjenester og tilbydere av oppbevaringstjenester utfører gjennomgang i tråd med forslagene i § 7-X-9 flg. ved identifiseringen av brukerne, se pkt. 2.2.9 til 2.2.12.

Tilbydere av vekslingstjenester og tilbydere oppbevaringstjenester skal gi følgende opplysninger om sine brukere: navn, adresse, jurisdiksjon(er) for bosted, utenlandsk identifikasjonsnummer, norsk fødselsnummer/D-nummer eller organisasjonsnummer.

Hvis en bruker er en enhet som ikke er eget skattesubjekt og dermed ikke er skattemessig hjemmehørende i noen jurisdiksjon, skal den behandles som hjemmehørende i den jurisdiksjonen der reell ledelse finner sted eller der enheten har hovedkontor. Dersom en opplysningspliktig tilbyder har kjennskap til at en bruker er bosatt eller hjemmehørende i mer enn én jurisdiksjon, skal det gis opplysninger etter bokstav c om alle jurisdiksjoner der brukeren har bosted. Tilsvarende skal identifikasjonsnummer i samtlige jurisdiksjoner rapporteres.

Med utenlandsk identifikasjonsnummer menes Tax Identification Number (TIN), som er et identifikasjonsnummer som benyttes av en skattemyndighet. Se nærmere informasjon om TIN i OECDs Automatic Exchange Portal.⁷

Er bruker en fysisk person skal også fødselsdato oppgis. Dette for å lette identifisering i jurisdiksjoner som ikke opererer med identifikasjonsnummer.

CARF legger i utgangspunkt opp til at også fødested skal oppgis, men det gjøres unntak dersom opplysningspliktig tilbyder etter nasjonal rett ikke er forpliktet til å innhente opplysning om fødested. Det legges dermed opp til en nasjonal valgadgang her. I Norge er det ikke krav om å rapportere fødested etter andre bestemmelser i skatteforvaltningsloven og skatteforvaltningsforskriften. Siden fødested ikke er en opplysning de opplysningspliktige tilbyderne vanligvis besitter, foreslår Skattedirektoratet at dette ikke tas med i opplysningskravene.

For bruker som er en enhet hvor det er identifisert én eller flere reelle rettighetshavere, skal det i tillegg til de forannevnte opplysningene oppgis hvilken rolle de reelle rettighetshaverne har i enheten. Nærmere om rollene til reelle rettighetshavere se pkt. 3.2.2.

I CARF benyttes begrepet "Controlling persons", men standarden viser til at begrepet er korresponderende med "beneficial owners" i anbefalingene fra FATF og skal tolkes i samsvar med dette. Det norske begrepet "reelle rettighetshavere" er ment å dekke "beneficial owners" i FATFs anbefalinger og dette ble også lagt til grunn da man utarbeidet endringer i skatteforvaltningsforskriften som gjennomførte CRS. Skattedirektoratet mener at "reelle rettighetshavere" er et innarbeidet begrep og at det også er dekkende for "Controlling persons" i CARF. Begrepet reelle rettighetshavere skal etter dette forstås på samme måte som i hvitvaskingsloven § 2 bokstav e og § 14. Definisjonen av

⁷ OECD, *Tax Identification Numbers (TINs)*, OECD, tilgjengelig på: [https://web-archive.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/tax-identification-numbers/index.htm](https://web.archive.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/tax-identification-numbers/index.htm).

reelle rettighetshavere vil være den samme som ved rapportering etter CRS, jf. skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2 bokstav b.

2.2.6 § 7-X-6 - Hvilke opplysninger som skal gis om opplysningspliktig tilbyder

Bestemmelsen regulerer hvilke opplysninger som skal gis om tilbydere av vekslingstjenester og tilbydere av oppbevaringstjenester. For å kunne identifisere tilbydere må det gis opplysninger om navn, adresse og identifikasjonsnummer. Med identifikasjonsnummer menes norsk organisasjonsnummer, Tax Identification Number (TIN) eller Global Legal Entity Identifier (LEI). Opplysningene er nødvendige for oppfølging av feil eller ufullstendig rapportering.

2.2.7 § 7-X-7 - Opplysningspliktens innhold

Hva det skal gis opplysninger om

Det følger av forslag til skatteforvaltningsloven ny § 7-X annet ledd at tilbyderen blant annet skal gi følgende opplysninger for hver enkelt bruker av tjenesten:

- Vekslinger mellom kryptoeiendeler og offisiell valuta
- Vekslinger mellom kryptoeiendeler
- Overføringer av kryptoeiendeler som vederlag for kjøp eller salg av varer eller tjenester
- Annen veksling eller overføring av kryptoeiendel som ikke er dekket av bokstav a, b eller c
- Innestående verdier

Det følger også av bestemmelsen at det kan gis forskrift om hvilke opplysninger som skal gis, og om beregning av markedsverdien av kryptoeiendeler og utenlandsk valuta.

Det er tatt inn i forslaget til forskriftsbestemmelser i skatteforvaltningsforskriften § 7-X-7 at det skal gis opplysninger om transaksjoner, overføringer og innestående verdier. I tillegg regulerer bestemmelsen hvilke verdier som skal oppgis, beregning av markedsverdi og hvilken valuta beløpene skal oppgis i.

For de ulike transaksjonstyper skal ikke beløp, markedsverdi eller enheter oppgis på transaksjonsnivå, men summeres opp og oppgis som en samlet verdi og samlet antall enheter. Det følger av forslaget til § 7-X-8 at opplysningene skal gis per skatteleggingsperiode, se pkt. 2.2.8.

Navn på kryptoeiendel

Etter første ledd bokstav a skal det fullstendige navnet på kryptoeiendelen oppgis. Symboler eller andre forkortelser skal ikke benyttes.

Veksling mot offisiell valuta

Bokstav b regulerer veksling mellom kryptoeiendeler og offisiell valuta, herunder erverv og avhending. Med erverv menes enhver transaksjon som opplysningspliktig tilbyder gjennomfører for bruker til å anskaffe en kryptoeiendel. Det har ingen betydning om kryptoeiendelen erverves fra tredjepart eller fra opplysningspliktig tilbyder. Med avhending menes enhver transaksjon som tilbyder av vekslingstjenester gjennomfører for bruker til å avhende en kryptoeiendel. Heller ikke her har det betydning om kryptoeiendelen overføres til tredjepart eller til tilbyder.

Tilbyder av vekslingstjenester må rapportere det samlede beløpet som er betalt eller mottatt med fratrukk for transaksjonsgebyr. Videre skal det opplyses om det samlede antall enheter for hver type kryptoeiendel og antall transaksjoner som er gjennomført med denne kryptoeiendelen.

I tilfeller der tilbyder ikke har kunnskap om beløpet som er betalt eller mottatt for kryptoeiendelen, skal transaksjonen ikke rapporteres etter bokstav b, men etter bokstav e, altså som en overføring. Dette innebærer at den opplysningspliktige i mangel av beløpet som faktisk er betalt eller mottatt i stedet skal oppgi antatt markedsverdi.

Veksling mellom ulike typer kryptoeiendeler

Erverv og avhending av kryptoeiendeler kan også gjennomføres ved veksling mellom ulike kryptoeiendeler, dvs. bytting av kryptoeiendel mot kryptoeiendel. Rapportering for slike transaksjoner foreslås regulert i bokstav c. I disse tilfellene har man ikke nøyaktig beløp på hva som er betalt eller

mottatt for kryptoeiendelen. Her er det markedsverdi på transaksjonstidspunktet som skal legges til grunn ved rapporteringen. Tilbyder av vekslingstjeneste skal rapportere den samlede markedsverdien fratrukket transaksjonskostnader, det samlede antall enheter og antall transaksjoner.

Ved veksling av kryptoeiendeler, altså én handling, generes det to opplysningspliktige transaksjoner etter bokstav c. Transaksjon 1 innebærer erverv av ny kryptoeiendel, og det er markedsverdien med fratrukket transaksjonsgebyr på den mottatte kryptoeiendelen som skal oppgis. Transaksjon 2 innebærer avhending av en kryptoeiendel, og det er markedsverdien med fratrukket transaksjonsgebyr på den avhendede kryptoeiendelen som skal oppgis. Tilbyder av vekslingstjenester skal rapportere begge transaksjonene.

Det finnes tilfeller der tilbyder av vekslingstjenester kun gjennomfører én side ved byttingen, f.eks. ved overføring av en Bitcoin til tredjepart på vegne av bruker, mens motytelsen i form av en annen kryptovaluta overføres direkte fra tredjepart til brukers non-custodial wallet.⁸ I slike tilfeller vil ikke tilbyderen ha kunnskap om motytelsen og derfor skal transaksjonen rapporteres etter bokstav e og ikke bokstav c.

Overføring av kryptoeiendeler som vederlag for varer og tjenester

I utgangspunktet faller overføringer av kryptoeiendeler som vederlag for varer og tjenester inn under bokstav e. Når kryptoeiendeler brukes som vederlag for varer og tjenester medfører det skattepliktig realisasjon. For å gi skattemyndighetene informasjon når kryptoeiendeler blir brukt til betaling for varer og tjenester over et visst beløp, foreslås det i bokstav d at det som en egen kategori skal gis opplysninger om overføringer av kryptoeiendeler som utgjør vederlag for varer eller tjenester som overstiger USD 50 000.

Det følger av CARF at når opplysningspliktig tilbyder gjennomfører overføring av kryptoeiendeler som vederlag for varer eller tjenester som overstiger USD 50 000, anses både selger, dvs. den forretningsdrivende eller tilbyder av tjenester, og kjøper, for å være bruker av tjenesten. Rapportering på kjøper gjøres etter bokstav d forutsatt at tilbyder av vekslingstjenesten er pålagt å identifisere kjøper etter hvitvaskingsloven. Forutsetningen om at tilbyderen er pålagt å identifisere kjøper skyldes at tilbyder og kjøper ikke nødvendigvis har et etablert kundeforhold, eller at tilbyderen ikke besitter nødvendig informasjon om kjøper. Er tilbyderen pålagt etter hvitvaskingsloven å innhente informasjon, skal slik informasjon om kjøper innhentes og rapporteres. Opplysningspliktige skal rapportere den samlede markedsverdien fratrukket transaksjonskostnader, det samlede antall enheter og antall transaksjoner.

I tilfeller tilbyderen, selger eller kjøper deler opp overføring i flere transaksjoner, skal transaksjonene sees i sammenheng ved vurdering av om terskelbeløpet er overskredet eller ikke. Rapportering for selger som mottar kryptoeiendeler som betaling for varer og tjenester som overstiger USD 50 000 skal rapporteres som andre typer overføringer etter bokstav e.

Andre typer overføringer

Bestemmelsen i bokstav e er en sekkepost som omfatter alle overføringer til og fra bruker som ikke er omfattet av bokstav b til d. Overføring innebærer flytting av kryptoeiendel til eller fra en brukers adresse eller konto hos opplysningspliktig tilbyder, som tilbyderen på transaksjonstidspunktet ikke kan fastslå er en vekslingstransaksjon, jf. forslag til § 7-X-1 første ledd bokstav g. Det er markedsverdi på transaksjonstidspunktet fratrukket transaksjonskostnader som skal rapporteres. Videre skal det samlede antall enheter for hver type kryptoeiendel og antall overføringer som er gjennomført oppgis. Rapporteringen skal i tillegg fordeles etter type overføringer, herunder om overføring gjelder airdrop⁹

⁸ Non-custodial wallet er en type lommebok for oppbevaring av kryptoeiendeler der brukeren har full kontroll over sine private nøkler og kryptobeholdning.

⁹ Airdrop er distribusjon av kryptovaluta eller andre tokens til lommebokadresser som en markedsføringsstrategi, som en del av et kryptoprojekt eller som en følge av splitting eller oppgradering av en blokkjedeprotokoll.

som følge av hard-fork¹⁰, andre typer airdrop, inntekter fra staking¹¹, utbetaling eller tilbakebetaling av lån, avkastning fra kryptoutlån eller betaling for varer og tjenester mv. Fordeling etter overføringstype gjelder bare dersom tilbyderen er kjent med hva slags kategori den aktuelle overføringen hører inn under.

Overføring når lommebokadressen er ukjent for tilbyder

Tilbydere skal rapportere om overføringer av kryptoeiendeler til lommebokadresser som, så langt den opplysningspliktige er kjent med, ikke er knyttet til andre tilbydere av virtuelle eiendeler eller finansielle institusjoner. Dette foreslås regulert i bokstav f.

I kommentarene til CARF fremgår det at hvem som er andre tilbydere av virtuelle eiendeler og finansielle institusjoner skal følge hvordan disse begrepene er definert i FATFs anbefalinger. Definisjonen i FATFs anbefalinger av tilbyder av virtuelle eiendeler er vid og omfatter blant annet tilbydere av oppbevaring og administrasjon av virtuelle eiendeler, samt de som på vegne av andre deltar i og leverer finansielle tjenester knyttet til utstedelse og/eller salg av en virtuell eiendel. Skattedirektoratet legger til grunn at tilsvarende forståelse av tilbydere av virtuelle eiendeler legges til grunn ved anvendelsen av bokstav f.

Det som skal opplyses om etter bokstav f er den samlede markedsverdien og det samlede antall enheter. Selve lommebokadressen skal ikke oppgis. Bakgrunnen for rapporteringen er at skattemyndighetene via rapportert markedsverdi og antall enheter vil kunne få en indikasjon om at brukeren kan ha betydelige midler, f.eks. i en non-custodial wallet, som ikke er rapportert av brukeren selv. Skattemyndighetene kan da be om slike opplysninger direkte fra en opplysningspliktig tilbyder av oppbevaringstjenester eller sende en forespørsel til partnerjurisdiksjonen for å innhente ytterligere opplysninger fra tilbyderen.

Rapportering av innestående verdier

Det følger derfor av forslaget til ny § 7-X annet ledd bokstav e i skatteforvaltningsloven at tilbyderen skal gi opplysninger om den enkelte brukerens innestående verdier, både i kryptoeiendeler og i offisiell valuta. Opplysningene om innestående verdier vil blant annet bli brukt til forhåndsutfylling av skattemeldingen.

Forslaget til ny § 7-X-7 første ledd bokstav g og h i skatteforvaltningsforskriften gir utfyllende bestemmelser om hvilke opplysninger som skal gis om innestående verdier. Skattedirektoratet foreslår at det skal gis opplysninger om markedsverdi og antall enheter for innestående kryptoeiendeler. Markedsverdien skal fastsettes pr. 1. januar i skattefastsettingsåret, og verdien skal rapporteres i en bestemt offisiell valuta, jf. § 7-X-7 fjerde ledd. For innestående verdier i offisiell valuta, skal det gis opplysninger om saldo per 1. januar i skattefastsettingsåret, jf. § 7-X-7 første ledd bokstav h.

Opplysninger om valuta og verdsetting

I § 7-X-7 annet til femte ledd gis det presiseringer om hvordan opplysningspliktige beløp i første ledd skal rapporteres, herunder i hvilken valuta, omregningstidspunkt og hvordan kryptoeiendeler skal verdsettes.

Det følger av *annet ledd* at for erverv og realisasjon av kryptoeiendeler mot offisiell valuta er det i utgangspunktet beløpet i den valutaen det er betalt med eller mottatt i som skal rapporteres. Dersom beløpet er betalt eller mottatt i flere ulike valutaer må opplysningspliktig tilbyder velge én bestemt offisiell valuta som hele beløpet omregnes til. Valget av omregningsmetode må være konsekvent. Det er kursen på transaksjonstidspunktet som skal legges til grunn for omregningen. Den opplysningspliktige tilbyderen kan for eksempel anvende spot-kurs på transaksjonstidspunktet for å omregne de aktuelle beløpene til den bestemte offisielle valutaen som han ønsker å rapportere i.

¹⁰ Hard-fork er en permanent splittelse eller oppgradering av en blokkjedeprotokoll som fører til at tidligere versjon av blokkjeden og den nye versjonen fortsetter å kjøre side om side. Ved hard-fork kan det oppstå en ny kryptovaluta i tillegg til den gamle.

¹¹ Staking er en verifiseringsprosess som innebærer at man låser kryptovaluta mot å få delta i verifiseringsprosessen og mottar kryptovaluta for verifikasjonsaktiviteten.

Det fremgår av *tredje ledd* at for transaksjoner som er omfattet av første ledd bokstav c til f, skal markedsverdien fastsettes i én bestemt offisiell valuta. Markedsverdien fastsettes på transaksjonstidspunktet etter en verdsettelsesmetode som den opplysningspliktige tilbyderen anvender konsekvent.

For transaksjoner mellom ulike typer kryptoeiendeler innebærer dette at det er markedsverdien av kryptoeiendelene som man gir fra seg og markedsverdien på det man mottar som skal rapporteres. Hvis transaksjonen innebærer at kryptoeiendel A skal byttes mot kryptoeiendel B, skal markedsverdien av kryptoeiendel A på transaksjonstidspunktet fastsettes ved at verdien omregnes til en offisiell valuta som rapporteres som avhending. Markedsverdien for kryptoeiendel B på transaksjonstidspunktet fastsettes ved at verdien omregnes til en offisiell valuta og rapporteres som erverv. Begge kryptoeiendelene må regnes om til den samme offisielle valutaen og etter samme kurs. I de tilfeller man veksler fra en kryptoeiendel som har en kjent markedsverdi til en kryptoeiendel som ikke har en kjent markedsverdi, kan man legge til grunn markedsverdien på den kryptoeiendelen med kjent verdi også ved rapporteringen for den kryptoeiendelen som har ukjent verdi. Et eksempel kan være hvis en bruker bytter en stablecoin mot en nyopprettet kryptovaluta A. Den nyopprettede kryptovalutaen som er kjøpt ved forhåndssalg har nødvendigvis ikke en kjent markedsverdi på transaksjonstidspunktet, mens stablecoin vil ha en kjent verdi. Ved rapportering av erverv av kryptovaluta A kan man da legge til grunn markedsverdien av stablecoin omregnet til offisiell valuta.

For overføringer som er omfattet av første ledd bokstav d til f innebærer bestemmelsen i tredje ledd på samme måte at markedsverdien skal fastsettes i én bestemt offisiell valuta. Markedsverdien fastsettes på overføringstidspunktet etter en verdsettelsesmetode som den opplysningspliktige tilbyderen anvender konsekvent. Ved verdsettelsen kan den opplysningspliktige tilbyderen bruke kursen på transaksjonstidspunktet mellom den aktuelle kryptoeiendelen og offisiell valuta (f.eks. ETH/NOK eller BTC/USD) som tilbyderen ellers anvender ved verdsettelse av den aktuelle kryptoeiendelen. Dette eksempelet illustrerer tilnærmingen: En opplysningspliktig tilbyder har en handelsplattform og tilrettelegger samtidig for andre overføringer av kryptoeiendeler. Tilbyderen gjennomfører en overføring av kryptoeiendel A. Kryptoeiendel A omsettes også på plattformen mot en offisiell valuta. Tilbyderen kan da bygge på slike handelsdata for å bestemme markedsverdien på kryptoeiendel A på overføringstidspunktet.

Hvis den opplysningspliktige tilbyderen som utfører overføringen ikke har noen kurser mellom den aktuelle kryptoeiendelen og offisiell valuta som beskrevet over, skal følgende verdsettelsesmetoder anvendes: Først skal interne regnskapsverdier legges til grunn, dersom disse finnes. Hvis interne regnskapsverdier ikke finnes, må en verdi gitt av selskaper eller nettsteder som opplyser om aktuell markedspris for kryptoeiendelen brukes. Det forutsettes at verdsettelsesmetoden som den aktuelle tredjeparten anvender anses rimelig og gir en god indikasjon på markedsverdien.

Hvis verken interne regnskapsverdier eller verdsettelse fra tredjepart finnes, skal man bruke den verdsettelsen nærmest i tid utført av tilbyder. Dersom slik verdi heller ikke er tilgjengelig, kan man bruke et rimelig estimat som siste utvei.

For hvert beløp som rapporteres i offisiell valuta, skal den opplysningspliktige oppgi valutakode med tre bokstaver tilknyttet beløpet. Dette fremgår av *femte ledd*.

Av foreslått *sjette ledd* fremgår det at opplysningspliktig tilbyder av oppbevaringstjenester bare skal gi opplysninger nevnt i første ledd bokstav a, d, e, f, g og h.

2.2.8 § 7-X-8 - Rapporteringsperiode og levering av opplysninger

Opplysninger etter § 7-X-5 til § 7-X-7 skal rapporteres per skattleggingsperiode og skal også omfatte innestående verdi per 1. januar i den påfølgende skattleggingsperioden. Det foreslås at opplysningene skal gis elektronisk og til den tid Skattedirektoratet bestemmer. Det vil bli gitt nærmere informasjon om utfylling og innlevering av opplysninger på skatteetaten.no på samme måte som for andre rapporteringsordninger for tredjepartsopplysninger. Rapporteringsfristen vil bli satt til en bestemt dato i begynnelsen av året.

2.2.9 § 7-X-9 - Bruker gjennomgang

Etter forslag til § 7-X i skatteforvaltningsloven plikter opplysningspliktige tilbydere å identifisere brukere av tjenester knyttet til kryptoeiendeler. For brukere som er juridiske personer skal også eventuelle reelle rettighetshavere identifiseres. Etter lovbestemmelsen kan nærmere bestemmelser om slik gjennomgang av den enkelte bruker gis i forskrift.

Identifisering av bruker

§ 7-X-9 første ledd fastsetter at opplysningspliktige tilbydere skal innhente en egenerklæring fra en bruker som viser hvor brukeren er skattemessig bosatt eller hjemmehørende. De opplysningspliktige må foreta en vurdering av påliteligheten av opplysningene som er gitt i egenerklæringen. Det forventes ikke at den opplysningspliktige gjør en selvstendig juridisk utredning av relevant skattelovgivning i de enkelte jurisdiksjonene for å vurdere påliteligheten, men den opplysningspliktige plikter å sammenholde opplysningene i egenerklæringen med annen relevant informasjon som er tilgjengelig.

Pålitelighetsvurderingen innebærer en undersøkelse av om innholdet i egenerklæringen virker riktige. Dersom det viser seg at opplysninger gitt i egenerklæringen ikke er i overensstemmelse med dokumentasjon innhentet etter hvitvaskingsregelverket eller andre opplysninger tilbyderen har tilgjengelig, kan opplysningene i utgangspunktet ikke anses som pålitelige. Det samme gjelder hvis oppgitt bostedsadresse er oppgitt å være i annen jurisdiksjon enn skattemessig bosted. Er det noe som tilsier at opplysningene gitt i egenerklæringen ikke er pålitelige, skal det innhentes en ny egenerklæring eller en rimelig forklaring og dokumentasjon fra brukeren om hvorfor opplysningene gitt i egenerklæringen likevel er korrekte.

For eksisterende kunder som har etablert kundeforhold før ikrafttredelse av reglene, angir annet ledd at egenerklæringen og vurderingen av dens pålitelighet skal være på plass innen 12 måneder etter ikrafttredelsen av reglene i skatteforvaltningsloven § 7-X.

Ved endringer eller nye opplysninger om de faktiske forholdene som gjør at tilbyderen vet, eller har grunn til å tro, at den opprinnelige egenerklæringen er uriktig eller upålitelig, følger det av femte ledd at det skal innhentes en ny egenerklæring eller en rimelig forklaring med tilhørende dokumentasjon. Endringer i faktiske forhold gjelder både når endringene fører til at den opplysningspliktige får nye opplysninger, og når opplysningene på annen måte er i strid med opplysninger opplysningspliktige besitter. En egenerklæring er gyldig frem til tidspunktet den opplysningspliktige mottar nye eller endrede opplysninger, som gjør at opplysningspliktige vet, eller burde vite, at en brukers status er endret. Relevante endringer kan for eksempel være at den opplysningspliktige får nye opplysninger eller på en annen måte blir oppmerksom på forhold som tilsier at en bruker er skattemessig bosatt i et annet land enn det brukeren har opplyst i egenerklæringen. I slike tilfeller må den opplysningspliktige kontakte brukeren for å innhente en ny gyldig egenerklæring. Alternativt kan det innhentes en forklaring og dokumentasjon som viser at opplysningene i den tidligere innhentede egenerklæringen er korrekte. Opplysningspliktige forventes å ha rutiner på plass for å identifisere og fange opp endringer og nye relevante opplysninger.

Identifisering av reelle rettighetshavere

Når brukeren er en enhet skal opplysningspliktige fastslå om enheten har en eller flere reelle rettighetshavere og hvor disse er skattemessig bosatt, jf. tredje ledd. For å fastslå hvor reelle rettighetshavere er skattemessig bosatt, må opplysningspliktige ta utgangspunkt i egenerklæringen og vurdere påliteligheten av opplysningene.

For å identifisere reelle rettighetshavere kan tjenestetilbyderne basere seg på informasjon som er innhentet etter hvitvaskingsregelverket, forutsatt at prosedyrene etter hvitvaskingsregelverket er i tråd med FATFs anbefalinger for virtuelle verdier (oppdatert 2019). I Norge er det foreslått å implementere disse retningslinjene i hvitvaskingsregelverket gjennom implementering av forordning (EU) 2023/1113 om informasjon som skal følge pengeoverføringer og overføringer av visse kryptoeiendeler (TFR II).

Plikten til å identifisere reelle rettighetshavere gjelder ikke dersom enheten oppfyller ett av vilkårene i fjerde ledd bokstav a til f.

Unntaket i bokstav a gjelder enheter der mindre enn 50 prosent av enhetens bruttoinntekt for det foregående inntektsåret var passiv inntekt og mindre enn 50 prosent av virksomhetens eiendeler i det foregående inntektsåret var passive kapitalplasseringer. Som passive inntekter regnes blant annet utbytte, renteinntekter og leieinntekter. En nærmere beskrivelse av hva som anses som passive inntekter vil bli nærmere forklart i Skatteetatens rettleddning for CARF.

Unntaket i bokstav b gjelder når enhetens virksomhet "i all vesentlighet består i å yte finansielle tjenester til ett eller flere datterselskaper som ikke driver virksomhet som finansiell institusjon, unntatt når formålet er å erverve eller finansiere selskaper og deretter beholde eierinteressene for investeringsformål". Med "i all vesentlighet" menes 80 prosent eller mer av virksomheten. En nærmere beskrivelse av unntaket i bokstav b vil bli gitt i Skatteetatens rettleddning for CARF.

Unntaket i bokstav c gjelder når virksomheten i enheten "er under oppstart og investerer kapital i aktiva de første 24 måneder for å drive annen virksomhet enn som finansiell institusjon".

Unntaket i bokstav d gjelder når virksomheten i enheten "er i ferd med å avvikle eller omorganisere sine aktiva når den ikke har drevet virksomhet som finansiell institusjon de siste fem år og ikke skal drive slik virksomhet i fremtiden".

Unntaket i bokstav e gjelder når "hoveddelen av virksomheten er knyttet til finansierings- og sikringstransaksjoner som utelukkende gjennomføres med eller for nærstående enheter, forutsatt at de nærstående enhetene hovedsakelig driver annen virksomhet enn som finansiell institusjon".

Unntaket i bokstav f gjelder dersom enheten er etablert som en ideell organisasjon i jurisdiksjonen den er hjemmehørende. De nærmere vilkårene for at enheten kan anses å være en ideell organisasjon følger av skatteforvaltningsforskriften § 7-3-22 tredje ledd bokstav a nr. 8. Av sistnevnte bestemmelse følger det blant annet at enheten må være organisert som en stiftelse (eller lignende organisasjon) og drives for rent religiøse, veldedige, vitenskapelige, artistiske, kulturelle eller utdanningsmessige formål. Videre må enheten være fritatt fra inntektsskatt, ha skranker mot uttak fra virksomheten til annet enn stiftelsesformålet og skranker mot at eiendelene tilfaller andre enn en annen ideell organisasjon eller offentlige myndigheter ved avvikling.

2.2.10 § 7-X-10 - Krav til egenerklæringen

§ 7-X-10 angir krav til innholdet i en egenerklæring som innhentes fra brukere og reelle rettighetshavere. Egenerklæringene skal inneholde opplysninger om hvor brukere og reelle rettighetshavere er skattemessig bosatt eller hjemmehørende og nødvendige identifiserende opplysninger. Egenerklæringen skal inneholde opplysninger om blant annet navn, adresse og norsk eller utenlandsk identifikasjonsnummer. Med utenlandsk identifikasjonsnummer menes Tax Identification Number (TIN), som er et identifikasjonsnummer som benyttes av en skattemyndighet. Se nærmere informasjon om TIN i OECDs Automatic Exchange Portal.¹²

For at en egenerklæring skal være gyldig, må den inneholde alle nødvendige opplysninger opplistet i første ledd, og opplysningspliktige må ha vurdert påliteligheten av opplysningene. Egenerklæringen skal også forplikte bruker til å ta kontakt med den opplysningspliktige og gi opplysninger ved endringer, jf. tredje ledd.

2.2.11 § 7-X-11 - Følger av at egenerklæringen ikke innhentes

§ 7-X-11 regulerer hvordan den opplysningspliktige skal forholde seg dersom det ikke kan innhentes egenerklæring eller dersom en allerede innhentet egenerklæring inneholder feil eller mangler. Dersom egenerklæring ikke kan innhentes ved opprettelse av nytt kundeforhold, skal opplysningspliktige ikke etablere kundeforholdet. Er kundeforholdet opprettet, men det viser seg at det er gitt feilaktige eller utilstrekkelige opplysninger, skal kundeforholdet avsluttes eller sperres om det ikke kan innhentes ny gyldig egenerklæring innen 90 dager.

¹² OECD, *Tax Identification Numbers (TINs)*, OECD, tilgjengelig på: <https://web-archive.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/tax-identification-numbers/index.htm>

2.2.12 § 7-X-12 - Adgang til å bygge på tidligere gjennomgang

Opplysningspliktig som er en finansiell institusjon etter skatteforvaltningsloven § 7-3, vil for sine eksisterende kunder allerede ha gjennomført en identifisering og gjennomgang etter CRS-regelverket. Etter § 7-X-12 kan denne gjennomgangen legges til grunn ved opprettelse av kundeforhold etter CARF-reglene. Dermed vil det ikke være nødvendig å gjennomføre en ny gjennomgang for å oppfylle kravene i CARF. Opplysningspliktig kan også legge til grunn en egenerklæring innhentet for andre skatteformål, forutsatt at egenerklæringen oppfyller kravene i § 7-X-10.

2.2.13 § 7-X-13 - Oppbevaring av dokumentasjon

Bestemmelsen regulerer de opplysningspliktiges oppbevaringsplikt. De opplysningspliktige skal for det første oppbevare dokumentasjon for opplysninger levert etter § 7-X-5 til 7-X-7. Dette er opplysninger om de opplysningspliktige og brukerne av tjenesten, samt om veksling, overføring og oppbevaring av kryptoeiendeler. Oppbevaringsplikten omfatter data knyttet til veksling, overføring og oppbevaring, samt eventuell annen underlagsdokumentasjon. Når den opplysningspliktige har gjennomført overføringer nevnt i § 7-X-7 første ledd bokstav f, skal også lommebokadressen oppbevares.

De opplysningspliktige skal for det andre oppbevare egenerklæringer og annen dokumentasjon knyttet til gjennomgangskravene i § 7-X-9 og § 7-X-10. Oppbevaringstiden er minst fem år etter utløpet av rapporteringsåret.

2.2.14 OECDs FAQ til CARF

OECD publiserte 2. oktober 2024 en første versjon av FAQ¹³ for å gi tolkningsveiledning til CARF. Spørsmålene og svarene har til hensikt å bidra til å sikre en enhetlig implementering av CARF. I FAQen er det blant annet gitt nærmere avklaring på omfanget av opplysningsplikt til en filial, hva som anses som overføring av kryptoeiendeler som vederlag for varer og tjenester og presisering av at tilbyder av non-custodial tjenester på en desentralisert måte også er omfattet av definisjon av opplysningspliktig tilbyder. OECDs tolkningsveiledning er dynamisk og vil ha stor betydning også ved tolkning av forskriften. Skattedirektoratet vil innarbeide FAQen i Skatteetatens rettledning for CARF.

¹³ OECD, [FAQs: Crypto-Asset Reporting Framework \(CARF\)](#)

3 Endringer i skatteforvaltningsregelverket som følge av endringer i CRS

3.1 Gjeldende rett

Den 29. oktober 2014 signerte Norge en multilateral avtale om å implementere OECDs internasjonale standard om automatisk utveksling av finansielle kontoopplysninger, CRS. Samarbeid mellom skattemyndigheter i ulike land er et avgjørende virkemiddel for å motvirke skatteunndragelser, og utveksling av opplysninger mellom land står sentralt i dette arbeidet. CRS er gjennomført i norsk rett gjennom skatteforvaltningsloven § 7-3. Skatteforvaltningsloven § 7-3 viderefører ligningsloven § 5-3 slik den ble etter endringen ved lov av 18. desember 2015 nr. 112, se Prop. 1 LS (2015–2016) kapittel 18.

Det er i skatteforvaltningsforskriften inntatt bestemmelser om utfylling og gjennomføring av opplysningsplikten. Forskriftsbestemmelsene til § 7-3 er systematisert i underkapitler hvor en del av underkapitlene har generelle bestemmelser, mens noen gjelder kun for nærmere angitte opplysningspliktige og konti. Skatteforvaltningsforskriften regulerer hvem de opplysningspliktige er, opplysningspliktens innhold og opplysningspliktens omfang. Det er også oppstilt krav til identifisering, undersøkelser og gjennomgang av konti, kontohavere og reelle rettighetshavere som er skattemessig bosatt eller hjemmehørende i utlandet.

Veiledning til opplysningspliktige finansielle institusjoner om etterlevelse av reglene finnes i [Skatteetatens rettleiding om internasjonal rapportering \(CRS/FATCA\)](#).

3.2 Skattedirektoratets forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften

Sammen med OECDs nye standard, CARF, har OECD også publisert endringer i CRS, som beskrevet under pkt. 1.4.

Som tidligere nevnt, følger noen av endringene i CRS av innføringen av CARF, mens andre endringer ikke er knyttet til innføringen av CARF.

Endringene i CRS som knyttes til innføringen av CARF, innebærer blant annet at nye digitale pengeprodukter, herunder spesifiserte elektroniske pengeprodukter og digitale sentralbankpenger, nå omfattes av CRS. I tillegg er derivater med referanse til kryptoeiendeler nå opplysningspliktige etter CRS, og investeringsenheter som investerer i kryptoeiendeler anses som opplysningspliktige finansielle institusjoner.

Visse produkter kan i utgangspunktet både være opplysningspliktige kryptoeiendeler etter CARF og som finansielle produkter etter CRS. Et eksempel på dette er aksjer utstedt i form av kryptovaluta eller tokens. For å sikre effektivt samspill mellom CARF og CRS og for å unngå dobbelrapportering, er det inntatt en mulighet i [Skatteetatens rettleiding om internasjonal rapportering \(CRS/FATCA\)](#) for at finansielle institusjoner ikke trenger å rapportere inntektene fra salg eller innløsning av en finansiell eiendel, hvis inntekter fra salg eller innløsning allerede er rapportert etter CARF. Denne endringen behandles under punkt 3.2.10.

Videre er det inntatt utvidelser og presiseringer av pliktene etter CRS. Disse er ikke knyttet til innføringen av CARF, men er ment å forbedre visse bestemmelser.

Opplysningskravene for finansielle institusjoner om kontohavere, reelle rettighetshavere og finansielle konti er utvidet i CRS. Det er også gjort endringer i kravene for gjennomgang av konti for å fastslå reelle rettighetshavere i tilfeller gyldig egenerklæring ikke er innhentet. Hvilke konti som anses som fritatte konto er utvidet slik at visse kapitalinnskuddskonti nå omfattes.

Det er inntatt endringer i OECDs kommentarer til CRS om innskuddsinstitusjoner, investeringsenheter, rapportering ved skattepliktig tilhørighet til flere land, og bruk av nye IT-løsninger. Det er også inntatt et unntak som gjør at finansielle institusjoner ikke er pålagt å gjennomgå børsnoterte selskaper, dersom disse allerede er underlagt offentliggjøring av opplysninger om reelle rettighetshavere. Videre er OECDs veiledning om Citizenship by Investment (CBI), Residence by Investment (RBI) og OECDs FAQ til CRS nå gjort til en del av CRS.

I det følgende vil vi gå nærmere gjennom de foreslåtte endringene i skatteforvaltningsforskriften som følger av endringene i CRS og i OECDs kommentarer til CRS.

3.2.1 § 7-3-2 og § 7-3-3 - Opplysningsplikt om nye digitale pengeprodukter og derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi

Nye digitale pengeprodukter som e-penger og digitale sentralbankpenger som kan brukes som betalingsmidler har mange av de samme egenskapene som offisiell valuta og finansielle produkter. Slike pengeprodukter er derfor nå tatt inn som en del av CRS. Endringene innebærer at opplysningspliktige finansielle institusjoner får en opplysningsplikt for spesifiserte elektroniske pengeprodukter, digitale sentralbankpenger og derivater som har kryptoeiendeler som referanseverdi.

Spesifisert elektronisk pengeprodukt

Skattedirektoratet foreslår at definisjonen av spesifiserte elektroniske pengeprodukter i CRS del VIII (A) nr. 9 inntas i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2 ny bokstav j. Et spesifisert elektronisk pengeprodukt foreslås definert som "en digital representasjon av en bestemt offisiell valuta utstedt for å utføre betalingstransaksjoner, som er representert ved en fordring på utstederen etter mottak av midler, anerkjent som betalingsmiddel av andre enn utstederen og som kan innløses når som helst til samme pålydende verdi i den samme valutaen som det er utstedt i".

Skatteforvaltningsforskriften oppstiller i dag plikt til å gi opplysninger om elektroniske penger i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-3 annet ledd bokstav c, og det er oppstilt gjennomgangskrav for finansielle konti med elektroniske penger etter skatteforvaltningsforskriften § 7-3-8 bokstav a. Skattedirektoratet foreslår å erstatte begrepet elektroniske penger med spesifiserte elektroniske pengeprodukter i skatteforvaltningsforskriften §§ 7-3-3 annet ledd bokstav c og 7-3-8 bokstav a. Det nye begrepet er definert i forskriften, og det vil være klarere for opplysningspliktige hvilke elektroniske penger som omfattes av pliktene. Som følge av endringen, oppheves skatteforvaltningsforskriften § 7-3-4 syvende ledd om at det ikke er påkrevet å gi opplysninger om elektroniske penger når utstedelsen er underlagt forenklet kundekontroll etter hvitvaskingsforskriften § 4-2 bokstav b. Videre erstattes kategorien av fritatte konti etter § 7-3-9 første ledd bokstav h av en ny kategori fritatte konti, se nærmere nedenfor om endringer i fritatte konti.

At opplysningsplikten og gjennomgangskrav etter skatteforvaltningsloven § 7-3 skal omfatte spesifiserte elektroniske pengeprodukter holdt på konto, foreslås regulert ved endring av ordlyden i skatteforvaltningsforskriften §§ 7-3-3 annet ledd bokstav c og 7-3-8 bokstav a.

Digitale sentralbankpenger

Skattedirektoratet foreslår at definisjonen av digitale sentralbankpenger i CRS VIII (A) nr. 10 inntas i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2 ny bokstav k. Digitale sentralbankpenger er digital offisiell valuta utstedt av en sentralbank. I likhet med kontanter, er digitale sentralbankpenger utstedt i et lands offisielle pengeenhet.

At opplysningsplikten og gjennomgangskrav etter skatteforvaltningsloven § 7-3 skal omfatte digitale sentralbankpenger, foreslås regulert i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-3 annet ledd ny bokstav l og § 7-3-8 bokstav a. Norges Bank utreder om digitale sentralpenger bør innføres i Norge. Dersom disse innføres, vil digitale sentralbankpenger holdt på konto av finansielle institusjoner være opplysningspliktige til Skatteetaten.

Derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi

Som nevnt ovenfor følger det av endringene i CRS at derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi skal være omfattet av opplysningsplikten, og at investeringsenheter som investerer i kryptoeiendeler anses som opplysningspliktige finansielle institusjoner. Vi viser til nærmere omtale i Finansdepartementets høringsnotat av 15. november 2024. I tillegg er det behov for å gi presiserende bestemmelser i skatteforvaltningsforskriften.

Det foreslås for det første å presisere i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-2 bokstav g at "enhver rettighet i kryptoeiendeler" omfattes av definisjonen av finansielle produkter. Dette samsvarer med endringen i CRS VIII (A) nr. 7.

At begrepet "kryptoeiendel" inntas i skatteforvaltningsregelverkets bestemmelser om rapportering iht. CRS, gjør det også nødvendig å definere begrepet. Dette er nødvendig for å sikre en presis angivelse av hva en kryptoeiendel er og hvilke kryptoeiendeler som er omfattet av opplysningsplikten. Det foreslås at begrepene "kryptoeiendel" og "opplysningspliktig kryptoeiendel" defineres på samme som i bestemmelsene som gjennomfører CARF. I § 7-3-2 nytt annet ledd foreslås det at definisjonene i § 7-X-1 skal gjelde tilsvarende for delkapittel § 7-3. Vi viser til omtalen av begrepene i pkt. 2.2.1.

Selv om kryptoeiendeler foreslås omfattet av hva som anses å være finansielle produkter, er opplysningsplikten for de finansielle institusjonene etter CRS-regelverket begrenset til å gjelde derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi. Dette foreslås presisert i § 7-3-3 annet ledd ny bokstav m. Derivater er en felles benevnelse på finansielle instrumenter hvor verdien er avledet av andre underliggende objekter. Derivater kan ha kryptoeiendeler som underliggende objekt eller som referansestørrelse, og derivater kan også være utstedt i form av kryptovaluta eller tokens. Skatteetatens nåværende inntrykk er at det i begrenset omfang utstedes slike finansielle instrumenter basert på kryptoeiendeler og derivater med kryptoeiendeler som underliggende objekt i det norske markedet. Rapportering av derivater utstedt i form av kryptovaluta eller tokens og derivater hvor oppgjør og levering av underliggende objekt skjer i form av kryptoeiendeler, skal gjøres etter CARF-reglene.

3.2.2 § 7-3-4 - Utvidelse av opplysningspliktens innhold

Hvilke opplysninger de finansielle institusjonene skal levere fremgår av skatteforvaltningsforskriften § 7-3-4. På bakgrunn av endringer i CRS del I(A) foreslås endringer i denne bestemmelsen for å dekke nye opplysninger finansielle institusjoner må innhente og rapportere. Endringene i CRS som gjelder nye opplysninger som skal rapporteres foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-4 første ledd bokstav b.

Om det er gitt en gyldig egenerklæring

Det er inntatt endringer i CRS del I(A)(1)(a) og (b) som gjør at finansielle institusjoner får plikt til å rapportere om kontohaver og reell rettighetshaver har gitt en gyldig egenerklæring. Endringen foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-4 første ledd bokstav b ny nr. 7.

Rollene til reelle rettighetshavere

Det er inntatt endringer i CRS del I (A) (1)(b) om plikten til å gi opplysninger om reelle rettighetshavere. Når det gjelder en enhet som er kontohaver og som etter gjennomgang er fastslått å ha én eller flere reelle rettighetshavere, skal det opplyses om rollen til den enkelte reelle rettighetshaveren i enheten og om det er gitt en gyldig egenerklæring for hver reell rettighetshaver.

Når det gjelder reelle rettighetshavere og andre med egenkapitalinteresser i en investeringsenhet, skal det opplyses om rollene disse innehar. Dette omfatter indirekte interesse gjennom eierskap, kontroll eller om rettighetshaveren på en annen måte er begunstiget. Om de ulike rollene det skal opplyses om i utenlandske trustar og lignende juridiske arrangementer, vises det til hvitvaskingsloven § 14 fjerde ledd som lyder:

"Når rapporteringspliktige skal identifisere reelle rettighetshavere i utenlandske trustar og lignende juridiske arrangementer, skal den rapporteringspliktige identifisere følgende personer:

- a. oppretter
- b. forvalter
- c. beskytter

d. begunstigede eller, dersom individuelle begunstigede foreløpig ikke kan identifiseres, kretsen av begunstigede som har en hovedinteresse i opprettelsen eller forvaltningen av trusten eller det lignende juridiske arrangementet

e. enhver annen fysisk person som ved direkte eller indirekte eierskap eller på annen måte utøver kontroll over trusten eller det lignende juridiske arrangementet"

I "lignende juridiske arrangementer" kan posisjoner og roller avvike fra de som er listet opp i bestemmelsen. Reelle rettighetshavere vil i slike tilfeller være fysiske personer som har lignende posisjoner eller roller.

Det foreslås at plikten til å gi opplysninger om hvilken rolle reelle rettighetshavere har i enheten inntas i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-4 bokstav b ny nr. 8.

Opplysninger om konti

I CRS del I (A) utvides også plikten til å gi spesifiserte opplysninger om den enkelte opplysningspliktige konto. Det skal gis opplysninger om hvorvidt kontoen er en felleskonto, herunder antall felles kontohavere, hvilken type konto og om kontoen er en eksisterende konto eller en ny konto. Med hvilken type konto menes kontotyper som nevnt i CRS del VIII(C)(1). Dette innebærer at finansielle institusjoner må gjennomgå kontoforholdene og merke disse som innskuddskonto, forvaringskonto, konto for gjelds- og egenkapitalinteresser, konto for forsikringsavtale med gjenkjøpsverdi eller annen type konti. Videre må finansielle institusjoner merke om konto er eksisterende eller ny. Konto opprettet 1. januar 2016 eller senere anses som ny konto. Konto opprettet før 1. januar 2016, anses som eksisterende konto.

Det foreslås at endringen inntas i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-4 bokstav b nye nr. 9, 10 og 11.

3.2.3 § 7-3-6 - Innskuddsinstitusjoner og investeringsenheter

Skatteforvaltningsforskriften § 7-3-6 angir hvilke finansielle institusjoner som er omfattet av reglene om kontogjennomgang i § 7-3-10 til § 7-3-32 og pliktene ved formidling av betalinger med amerikansk kilde i § 7-3-33. Utvidelsen av CRS til å omfatte nye pengeprodukter og kryptoeiendeler, gjør det nødvendig å utvide definisjonene i § 7-3-6 tilsvarende.

Innskuddsinstitusjoner

CRS del VIII(A)(5) utvider definisjonen av innskuddsinstitusjoner til å også omfatte innskuddsinstitusjoner som oppbevarer spesifiserte elektroniske pengeprodukter eller sentralbankpenger på vegne av kunden. Endringen foreslås inntatt i § 7-3-6 første ledd bokstav a.

Investeringsenheter

Investeringsenheter omfatter enheter som blant annet gjennomfører investering, administrasjon eller forvaltning av midler eller penger på vegne av andre personer. Investeringsenheter som for eksempel alternative investeringsfond kan investere i kryptoeiendeler gjennom fond og andre formuesforvaltningsmetoder. Dette gir investorene eksponering mot prissvingninger i fondets underliggende kryptoeiendeler, uten at de direkte eier noen kryptoeiendeler. For å fange opp slike indirekte investeringer i kryptoeiendeler er definisjonen av investeringsenheter i CRS del VIII(A)(6) utvidet til å også omfatte investeringsenheter som investerer, administrerer eller forvalter kryptoeiendeler på vegne av andre personer. Dette omfatter ikke gjennomføring av vekslingstransaksjoner på vegne av andre. Endringen foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-6 første ledd bokstav d ved at ordet "kryptoeiendeler" tilføyes i nr. 1 romertall iii og nr. 2.

3.2.4 § 7-3-7 - Fritatte finansielle institusjoner

CRS har inntatt allmenntilleggende organisasjoner som en ny kategori av fritatte finansielle institusjoner i CRS del VIII(B)(2) til (9). Slike organisasjoner må oppfylle vilkårene i CRS D(9)(h) i del VIII og må gjennom en offentlig bekreftelse eller liste anses som en allmenntilleggende organisasjon.

Skattedirektoratet foreslår at allmennyttige organisasjoner som oppfyller vilkårene for å anses som aktive etter skatteforvaltningsforskriften § 7-3-22 tredje ledd bokstav a nr. 8, og som i tillegg fremgår av Skatteetatens liste over godkjente organisasjoner for gavefradrag, skal omfattes av unntaket for fritatte finansielle institusjoner. Endringen foreslås inntatt i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-7 første ledd ny bokstav h.

3.2.5 § 7-3-9 - Fritatte konti - Konti med spesifiserte elektroniske pengeprodukter

Gjeldende skatteforvaltningsforskrift § 7-3-9 første ledd bokstav h oppstiller en kategori av fritatte konti for konti med elektroniske penger når utstedelsen er unntatt kundetiltak etter hvitvaskingsforskriften § 4-2 første ledd bokstav b. Bestemmelsen i hvitvaskingsforskriften gjelder elektroniske penger som på grunn av lav risiko er unntatt plikten til kundetiltak etter hvitvaskingsloven § 10. For å omfattes av unntaket er det blant oppstilt vilkår om at betalingsinstrumentet der pengene er lagret har en maksimal månedlig betalingstransaksjonsgrense på 150 EUR, at det bare kan benyttes i Norge og at det kun benyttes til kjøp av varer og tjenester. Kategorien er basert på CRS del VIII(C)(17)(g) og OECDs FAQ til CRS om elektroniske penger som utgjør lav risiko.

Med bakgrunn i at elektroniske penger etter endringene i CRS nå omfattes av begrepet spesifiserte elektroniske pengeprodukter, foreslår Skattedirektoratet at kategorien for fritatte konti som gjelder produkter med lav risiko endres. Forslaget gjennomfører endringen i CRS VIII(C)(17). Vi viser til forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-9 første ledd bokstav h.

Unntaket er ment for konto med elektroniske pengeprodukter som representerer en lav risiko på grunn av den begrensende verdien på kontoen. En konto med spesifiserte elektroniske pengeprodukter er unntatt hvor gjennomsnittlig saldo eller verdi i løpet av inntektsåret ikke overstiger 10 000 USD beregnet i løpet av enhver sammenhengende periode på 90 dager. For å beregne gjennomsnittlig saldo eller verdi i løpet av perioden, må saldo på konto ved slutten av hver dag legges sammen og deles på 90 for å komme frem til det gjennomsnittlige daglige beløpet. En konto med høyere beløp enn 10 000 USD i snitt i løpet av en sammenhengende periode på 90 dager, vil representere en høyere risiko og skal derfor rapporteres. Nærmere beskrivelse av beregningen vil bli gitt i [Skatteetatens rettleiding om internasjonal rapportering \(CRS/FATCA\)](#).

3.2.6 § 7-3-9 - Fritatte konti - Kapitalinnskuddskonti som utelukkende benyttes i forbindelse med stiftelse av selskap eller kapitalforhøyelse

I definisjonen av fritatte konti i CRS del VIII(C) er det inntatt et nytt unntak for visse kapitalinnskuddskonti. Unntaket gjelder konto som benyttes i forbindelse med stiftelse av selskap eller ved økning av kapitalen i et selskap. Det forutsettes at kontoen brukes utelukkende til å deponere kapital som skal brukes til formålet med å stifte eller øke kapitalen til et selskap og at eventuelle beløp holdt på kontoen er låst frem til den finansielle institusjonen mottar en bekreftelse av stiftelsen eller kapitalforhøyelsen. Videre er det krav om at kontoen ikke er etablert for mer enn 12 måneder siden. Det foreslås at unntaket inntas i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-9 ny bokstav i.

3.2.7 § 7-3-17 og § 7-3-24 - Avslutning og sperring av konto

Det følger av skatteforvaltningsloven § 7-3 tredje ledd at opplysningspliktige skal identifisere blant annet den enkelte kontohaver, disponent, investor, forsikringstaker, forsikrede og mottaker av utbetalinger og reelle rettighetshavere. Slik identifisering skal gjøres gjennom innhenting av egenerklæring og andre gjennomgangstiltak. Det er gitt utfyllende bestemmelser i skatteforvaltningsforskriften.

Etter skatteforvaltningsforskriften §§ 7-3-16 første ledd og 7-3-21 første ledd skal opplysningspliktige ved gjennomgang av nye konti innhente egenerklæring fra kontohavere som viser hvor de er skattemessig bosatt eller hjemmehørende og om de er amerikanske statsborgere. Opplysningspliktige skal vurdere om opplysningene gitt i egenerklæringen er pålitelige ut fra andre opplysninger som

innhentes ved kontooprettelsen, og om nødvendig innhente en ny egenerklæring eller en rimelig forklaring med tilhørende dokumentasjon, jf. § 7-3-16 annet ledd og 7-3-32 annet ledd.

For nye konti som eies eller rådes over av en enhet skal opplysningspliktig også innhente egenerklæring som viser hvor reelle rettighetshavere er skattemessig bosatt og om de er amerikanske statsborgere, jf. § 7-3-23.

Innhenting av gyldig egenerklæring er en sentral del av kontooprettelsen og skal sikre at opplysningspliktige besitter korrekt informasjon om kontohavere og reelle rettighetshavere. Det er opplysningene de finansielle institusjonene har innhentet gjennom egenerklæringer som blir rapportert til skattemyndighetene, og som igjen blir utvekslet til andre lands skattemyndigheter.

Det følger av skatteforvaltningsloven § 7-3 tredje ledd at det kan gis forskrift om konsekvensene av at pliktig egenerklæring ikke er innhentet ved opprettelse av ny kontoavtale, herunder at slik kontoavtale ikke kan inngås.

Det fremgår av skatteforvaltningsforskriften §§ 7-3-17 og 7-3-24 at følgene av at egenerklæring ikke kan innhentes ved opprettelse av en ny konto, er at kontoforholdet ikke skal etableres. I de tilfellene konto likevel er opprettet, og det senere viser seg at det på tidspunktet for kontooprettelsen ble gitt feilaktige eller utilstrekkelige opplysninger, skal opplysningspliktige i første omgang innhente ny gyldig egenerklæring innen 90 dager etter at feilen ble oppdaget. Kan det ikke innhentes ny gyldig egenerklæring innen fristen, skal kontoen avsluttes.

Avslutning av konto er ment som et strengt tiltak for å sikre at de finansielle institusjonene innhenter gyldige egenerklæringer. Tiltaket har også som formål å sikre at kontohavere bidrar til å gi riktige og fullstendige opplysninger i egenerklæringen. Slik forskriftsbestemmelsen lyder i dag, har ikke de finansielle institusjonene hjemmel til å iverksette alternative tiltak dersom det oppdages at det er gitt feilaktige eller utilstrekkelige opplysninger ved kontooprettelsen.

Med bakgrunn i behovet for å kunne iverksette mindre inngripende tiltak overfor kontohaverne, har Finansdepartementet foreslått at det presiseres i lovbestemmelsen at det kan gis forskrift om at kontoavtaler som et alternativ til avslutning kan sperres. Vi viser til nærmere redegjørelse i Finansdepartementets høringsnotat av 15. november 2024. I tråd med dette foreslår Skattedirektoratet å utvide forskriftsbestemmelsene om avslutning av konto til å også omfatte sperring av konto. Endringen foreslås gjennomført ved at alternativet "eller sperres" inntas i skatteforvaltningsforskriften § 7-3-17 og § 7-3-24.

Skatteforvaltningsforskriften § 7-3-17 gjelder nye konti som eies eller rådes over av fysisk person. § 7-3-24 gjelder nye konti som eies eller rådes over av en enhet. Hva som er nye konti, er definert i § 7-3-28. Bestemmelsene som foreslås endret vil kun gjelde nye konti.

Endringene i forskriftsbestemmelsene vil gi finansielle institusjoner hjemmel til å ta i bruk sperring av konto som et alternativt virkemiddel i de tilfellene forskriftsbestemmelsene i dag pålegger de finansielle institusjonene å avslutte en konto. Sperring av konto anses som et enklere tiltak å gjennomføre for de opplysningspliktige finansinstitusjonene enn avslutning av konto. Sperring av konto vil også kunne medføre økt etterlevelse ved at kunden må gi de nødvendige opplysningene for å kunne få tilgang til midlene.

Når det gjelder bestemmelsens nærmere innhold og hva som skal ligge i sperring av konto, er det nærliggende å se hen til reglene i annen lovgivning om avslutning og sperring av konto. Både finansavtaleloven, forsikringsavtaleloven og hvitvaskingsloven inneholder bestemmelser om sperring og avslutning av konto. Disse reglene kan sammen med kontoavtalens bestemmelser, gi de opplysningspliktige finansinstitusjonene adgang til å avslutte eller sperre en konto uavhengig av skatteforvaltningsforskriftens bestemmelser.

Etter hvitvaskingsloven § 24, jf. hvitvaskingsforskriften § 4-13 er de som er underlagt hvitvaskingsregelverket pålagt å avslutte eller sperre kundeforholdet dersom kundetiltak som ledd i

løpende oppfølging ikke kan gjennomføres. Finanstilsynet har gitt nærmere veiledning om avslutning, sperring og håndtering av kundemidler ved avvikling i [Veileder til hvitvaskingsloven](#) pkt 5.

De foreslåtte endringene i skatteforvaltningsforskriften vil føre til bedre harmonisering med kravene i hvitvaskingsregelverket. Dette vil i tillegg medføre en forenkling for de finansielle institusjonene, som igjen vil kunne føre til økt etterlevelse.

3.2.8 § 7-3-22 - Fastslå om kontohaver er finansiell institusjon eller annen enhet

Etter skatteforvaltningsforskriften § 7-3-22 første ledd skal opplysningspliktige innhente en egenerklæring fra kontohaver for å fastslå om kontohaver har status som finansiell institusjon eller annen enhet, med mindre opplysningspliktige verifiserer at kontohaver er registrert med globalt identifikasjonsnummer hos amerikanske skattemyndigheter, eller ut fra tilgjengelige opplysninger rimeligvis konkluderer med at kontohaver har status som aktiv etter tredje ledd. Skattedirektoratet foreslår å fjerne henvisningen til globalt identifikasjonsnummer hos amerikanske skattemyndigheter. Endringen klargjør at finansielle institusjoner ikke alene kan legge til grunn registrering hos amerikanske skattemyndigheter, men bruke et bredt spekter av ulike kilder for å verifisere kontohavers status. Dette omfatter blant annet innhentede opplysninger fra kontohaver, den opplysningspliktiges egne undersøkelser og offentlige tilgjengelige opplysninger.

3.2.9 § 7-3-4 - Unntak når inntekter fra salg eller innløsning av en finansiell del allerede er rapportert etter CARF

Visse eiendeler anses som opplysningspliktige kryptoeiendeler både etter CARF og som finansielle produkter etter CRS (f.eks. aksjer utstedt i kryptoform). CRS del I(G) inneholder nå en bestemmelse om at finansielle institusjoner ikke trenger å rapportere inntektene fra salg eller innløsning av en finansiell eiendel, dersom slike inntekter fra salg eller innløsning allerede er rapportert etter CARF. Endringen sikrer samsvar mellom de to regelsettene og sørger for at finansielle institusjoner ikke rapporterer de samme opplysningene etter både CARF og CRS. Presiseringen om forholdet mellom CARF og CRS foreslås inntatt i § 7-3-4 første ledd bokstav c nr. 7 nytt annet punktum.

3.3 Endringer i Skatteetatens Rettledning for internasjonal rapportering (CRS/FATCA)

Endringene i CRS gir behov for enkelte endringer i skatteforvaltningsforskriften, som beskrevet ovenfor. I tillegg gjør enkelte av endringene det nødvendig å gjøre presiseringer i Skatteetatens [Rettledning for internasjonal rapportering \(CRS/FATCA\)](#). Disse presiseringene beskrives kort i det følgende.

3.3.1 Gjennomgang av eksisterende og nye konti som eies eller rådes over av en enhet

Etter CRS del V(D)(2)(b) om eksisterende konti og CRS del VI(A)(2)(b) om nye konti kan finansielle institusjoner legge til grunn opplysninger som samles inn etter hvitvaskingsregelverket for å fastslå reelle rettighetshavere. Det er inntatt en endring i CRS som forutsetter at slike prosedyrer er i samsvar med FATF sine anbefalinger fra 2012.

Det er inntatt en ytterligere presisering om at finansielle institusjoner ikke trenger å hente inn opplysninger om reelle rettighetshavere i offentlig børsnoterte selskap, når kontohaver er en ikke-finansiell institusjon (NFE), dersom selskapet allerede er underlagt krav om å offentliggjøre reelle rettighetshavere. Disse endringene i CRS krever ikke endring i skatteforvaltningsforskriften, men vil bli presisert i rettledningen.

3.3.2 Egenerklæring fra fysisk person og enhet

Etter skatteforvaltningsforskriften §§ 7-3-16 første ledd og 7-3-21 første ledd skal opplysningspliktige innhente egenerklæring fra kontohavere som viser hvor de er skattemessig bosatt eller hjemmehørende. Opplysningspliktige skal vurdere om opplysningene gitt i egenerklæringen er pålitelige ut fra andre opplysninger som innhentes ved kontoopprettelsen, og om nødvendig innhente

en ny egenerklæring eller en rimelig forklaring med tilhørende dokumentasjon, jf. § 7-3-16 annet ledd og 7-3-32 annet ledd.

CRS del VII er endret i de tilfellene egenerklæring mangler for nye konti. I særlige unntakstilfeller der en egenerklæring ikke kan innhentes i tide til å oppfylle gjennomgangskravene og opplysningsforpliktelsene for nye konti, må den finansielle institusjonen anvende gjennomgangskrav for eksisterende konti, til gyldig egenerklæring er innhentet og vurdert. Endringen inntas i Skatteetatens rettleddning om internasjonal rapportering (CRS/FATCA).

3.3.3 *Krav til gjennomgang av en konto ved endringer eller nye relevante opplysninger*

Opplysningspliktige skal innhente egenerklæring med alle nødvendige opplysninger og gå gjennom kontoopplysningene før en ny konto opprettes, jf. skatteforvaltningsforskriften § 7-3-11 bokstav a.

Når opplysningspliktige vet eller burde vite at det foreligger endringer eller nye relevante opplysninger, har opplysningspliktige en plikt til å følge opp disse endringene innen 90 dager eller innen utgangen av inntektsåret, jf. § 7-3-11 bokstav b. Alle endringer eller nye opplysninger om hvor kontohaver eller reell rettighetshaver er skattemessig bosatt eller hjemmehørende, om kontohaver eller reell rettighetshaver er amerikansk statsborger eller når opplysningene som fremgår av egenerklæringen er uriktige eller upålitelige, anses å være relevante endringer og nye opplysninger.

Når opplysningspliktige oppdager at det er foreligger endringer eller nye opplysninger, skal opplysningspliktige følge opp og gjøre nødvendige undersøkelser. Opplysningspliktige må innhente ny egenerklæring eller en rimelig forklaring med tilhørende dokumentasjon som viser at det er gitt korrekte opplysninger, jf. §§ 7-3-16 og 7-3-32.

Etter skatteforvaltningsforskriften § 7-3-12 fjerde ledd skal finansielle institusjoner for eksisterende konti innhente kontohaveres og reelle rettighetshaveres utenlandske identifikasjonsnumre og fødselsdato innen utgangen av det andre inntektsår etter at kontoen ble gjennomgått. Opplysningspliktige må gjøre en rimelig innsats for å innhente utenlandske identifikasjonsnumre fra kontohavere og reelle rettighetshavere som har eksisterende konti. Forskriftsbestemmelsen gjennomfører CRS del I(C). Det er i CRS del I(C) inntatt en endring om at finansielle institusjoner plikter å innhente TIN og fødselsdato for eksisterende konti, når det er nødvendig for å oppdatere informasjonen om den eksisterende kontoen i henhold til hvitvaskingsregelverket. Nye opplysninger en finansiell institusjon innhenter etter hvitvaskingsregelverket vil være å anse som nye relevante opplysninger etter skatteforvaltningsforskriften § 7-3-11 bokstav b. Endringen vil inntas i Skatteetatens rettleddning om internasjonal rapportering (CRS/FATCA).

3.3.4 *CBI/RBI-ordninger*

Ordninger med bosted og statsborgerskap ved investeringer, Residence/Citizenship by investment schemes (CBI/RBI-ordninger) gjør det mulig for fysiske personer å få bosted eller statsborgerskap gjennom lokale investeringer eller mot et fast gebyr. Selv om det kan være legitime grunner til dette, kan slike ordninger potensielt misbrukes for å skjule eiendeler eller unngå rapportering etter CRS. OECD har publisert nærmere informasjon om dette og en liste over land som tilbyr ordninger for bosted og statsborgerskap ved investeringer med nærmere informasjon, se <https://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/residence-citizenship-by-investment/>. OECDs retningslinjer er tatt inn som en del av OECDs kommentarer til CRS. CBI/RBI-ordninger er omtalt i Skatteetatens rettleddning om internasjonal rapportering (CRS/FATCA) under omgåelse av regelverket. Endringene inntas i rettleddningen.

3.3.5 *Finansielle institusjoner*

I OECDs kommentarer til CRS del VIII(A)(5) er det inntatt en presisering om rekkevidden av begrepet "innskuddsinstitusjon". Det er presisert at en bank som har konsesjon til å drive bankvirksomhet, men som ikke faktisk utøver slik virksomhet, anses som en innskuddsinstitusjon. Det er også inntatt en presisering om at kundebegrepet også omfatter investorer og andre med gjelds- og kapitalinteresser i

fond mv. Presiseringene inntas i Skatteetatens rettleddning om internasjonal rapportering (CRS/FATCA).

3.3.6 *Kontohaver skattemessig bosatt eller hjemmehørende i flere land*

En kontohaver kan være skattemessig bosatt eller hjemmehørende i to eller flere jurisdiksjoner. I slike tilfeller kan det oppstå situasjoner hvor kontohaver ikke blir rapportert til noen av landene. For å hindre at dette skjer, er det i OECDs kommentarer presisert at finansielle institusjoner skal anse kontohaveren for å være skattemessig bosatt eller hjemmehørende i alle jurisdiksjonene kontohaveren har en tilknytning til. Finansielle institusjoner kan ikke lenger på bakgrunn av tie-breaker-regler i skatteavtaler mv. fastslå skattemessig tilhørighet. Endringen inntas i Skatteetatens rettleddning om internasjonal rapportering (CRS/FATCA).

3.3.7 *Government Verification Services*

I lys av den teknologiske utviklingen fremhever OECDs kommentarer at finansielle institusjoner kan benytte Government Verification Services der dette tilbys. Det kan for eksempel være at skattemyndighetene i landet hvor en kontohaver er skattemessig bosatt utsteder en IT-token som fastslår skattemessig bosted. I slike tilfeller kan den finansielle institusjonen legge dette til grunn uten å gjøre nødvendige undersøkelser etter gjennomgangskravene. Det foreslås ikke endringer på nåværende tidspunkt, men dersom det i fremtiden blir vanligere med slike løsninger, vil det bli inntatt nødvendige endringer i skatteforvaltningsforskriften og Skatteetatens rettleddning om internasjonal rapportering (CRS/FATCA).

3.3.8 *OECDs FAQ til CRS*

OECD har publisert en FAQ med nærmere avklaringer om hvordan CRS og OECDs kommentarer til CRS skal forstås. Deler av FAQ-en er integrert i OECDs kommentarer til CRS. Fortolkningen og anvendelsen av de norske reglene som gjennomfører CRS må skje i lys av OECDs forståelse som kommer til uttrykk i OECDs kommentarer, OECDs FAQ og OECDs uttalelser, og disse skal tillegges stor vekt.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

4.1 Innledning

Skatteetaten har vurdert konsekvensene forslaget vil ha for de opplysningspliktige, skattepliktige og for Skatteetaten. Vurderingene er usikre, særlig knyttet til belastningen for de opplysningspliktige og omfanget av aktører som blir berørt. Skatteetaten har god kjennskap til de fleste av de om lag 12 tilbyderne av vekslingstjenester som har registrert seg hos Finanstilsynet, og etaten har avholdt en-til-en-samtaler med syv av aktørene våren 2024 for å bli nærmere kjent med forretningsmodellene, kundemassen og modenheten knyttet til kravene som stilles i CARF. Vurderingene i dette kapitlet baserer seg i hovedsak på tilbakemeldingene fra bransjen, offentlig tilgjengelige rapporter og Skatteetatens egne tall og erfaringer både knyttet til kryptoområdet, men også knyttet til bruk og tilrettelegging av tilsvarende opplysninger i skattemeldingen.

Norges Banks rapport [Undersøkelse om kryptoeiendeler i Norge](#) publisert juni 2024 anslår at privatpersoner har kryptoeiendeler for over 35 milliarder kroner og at 15 prosent av nordmenn på et eller annet tidspunkt har eid kryptoeiendeler, samt at 11 prosent eier kryptovaluta i dag. I skattemeldingen for 2023 har rundt 54 000 personlige skattepliktige oppgitt kryptoeiendeler til beskatning, noe som kan tyde på at etterlevelsen av skattereglene som sådan er lav. For inntektsåret 2023 ble om lag 17 milliarder kroner i formue i kryptoeiendeler oppgitt i skattemeldingen. Strukturert innhenting av tredjepartsopplysninger er vurdert som et effektivt tiltak for å få etterlevelsen opp på et høyere nivå.

Kryptovaluta og andre kryptoeiendeler er relativt nye produkter, og markedet og produkter er i stadig utvikling og endring. Dette medfører at det i de nærmeste årene trolig vil komme nye forretningsmodeller og aktører hvor veksling, overføring og oppbevaring av kryptoeiendeler vil kunne inngå. Opplysningsplikten i skatteforvaltningsloven § 7-X vil også kunne treffe slike aktører. Dette er aktører og modeller som Skatteetaten i dag har begrenset kunnskap om, men som normalt blir fanget opp etter hvert som pliktene blir kommunisert bredere og dermed blir bedre kjent også for slike aktører.

Opplysningene som hentes inn fra norske opplysningspliktige vil kunne komme inn i tide til å brukes i skattemeldingen. Derimot er utvekslingstidspunktet for opplysninger fra utlandet først på høsten året etter inntektsåret, noe som medfører at opplysninger mottatt fra utlandet normalt kommer for sent til å kunne brukes i årets skattemelding. Opplysningene vil likevel være egnet til analyse og kontrollformål.

4.2 Konsekvenser for de opplysningspliktige

De norske tjenestetilbyderne som blir opplysningspliktige etter CARF, er per i dag ikke pålagt noen opplysningsplikt for kryptoeiendeler til skattemyndighetene. De opplysningspliktige tilbyderne må få på plass gode rutiner for å avgjøre hvor kundene er skattemessig bosatt eller hjemmehørende og sørge for at relevant informasjon blir innhentet og lagret slik at det kan rapporteres. Videre vil det være behov for å tilpasse datasystemene og få på plass prosesser for å kunne summere opp nødvendige transaksjoner, herunder påse at nødvendige vekslingskurser mv. blir registret.

Forslaget til endringer som følge av endringer i CRS, krever at de som har opplysningsplikt må vurdere om det er nødvendig å gjøre justeringer i sine nåværende prosesser. De foreslåtte endringene forventes å påvirke eksisterende arbeidsmetoder og systemer. Dette kan innebære endringer av tekniske løsninger, opplæring av ansatte og tilpasning av interne retningslinjer for å sikre etterlevelse.

Videre må opplysningspliktige som både omfattes av CARF og endringer i CRS, gjøre seg kjent med sammenhengene og forskjellene i de to regelsettene. Imidlertid vil de fleste aktørene som treffes av endringene i CRS være opplysningspliktige i dag, og Skatteetaten antar at disse har god kunnskap om rammeverket det nå skjer justeringer i.

4.3 Konsekvenser for de skattepliktige

Opplysninger om kryptoeiendeler er i dag ikke forhåndsutfyllt i skattemeldingen, og skattepliktige må derfor selv fylle ut relevante opplysninger om dette for skatteformål. Den foreslåtte

tredjepartsrapporteringen etter CARF vil ikke endre dette vesentlig. Skattepliktige som har kjøpt og/eller solgt kryptoeiendeler i løpet av inntektsåret må selv fortsatt fylle ut tap/gevinst i skattemeldingen. Opplysninger om formuesverdi mottatt fra opplysningspliktige tilbydere, vil kunne bli forhåndsutfyllt på skattemeldingen.

4.4 Konsekvenser for Skatteetaten

Økonomiske og administrative kostnader ved innføringen av CARF

Skatteetatens kostnader knytter seg til å utvikle tekniske løsninger for innhenting og utveksling av opplysninger fra CARF. Videre å lage løsninger for å ta disse dataene i bruk på en hensiktsmessig måte, slik at man oppnår best mulig etterlevelse. Dette gjelder typisk tilrettelegging og tilpasninger i skattemeldingen, men også tilrettelegging for analyse og risikobasert kontroll. Samtidig må Skatteetaten gi god informasjon og sikre god oppfølging av de opplysningspliktige, slik at de settes i stand til å etterleve sine forpliktelser. Skatteetaten må også ha ulike mekanismer på plass for å sjekke og følge opp kvaliteten på opplysningene som skal rapporteres fra de opplysningspliktige tjenestetilbydere. Dette gjelder både ulike filtre i IT-løsningen, manuelle kvalitetssjekker, systemstøtte for analyse av innsendte data og risikobasert kontroll av de opplysningspliktiges prosesser og IT-løsninger mv.

Skatteetaten har gode erfaringstall fra løsningsmønstre knyttet til tilsvarende internasjonale rapporteringsordninger, men det vurderes at det kan være behov for noe mer oppfølging av de nye rapporteringspliktige. Skatteetaten vil også utveksle opplysninger med andre land, men har både gode prosesser og erfaring med utveksling av andre opplysninger som i stor grad kan gjenbrukes.

Forhåndsutfylte opplysninger og dialogbasert veiledning i skattemeldingen antas å gi et større omfang av henvendelser til etaten. Veiledningsbehovet og kompleksiteten i henvendelser fra skattepliktige på kryptoområdet er i dag stor og det forventes økt veiledningsbehov.

Forslaget vil medføre et behov for IT-ressurser i Skatteetaten. Skatteetatens IT-kostnader til utvikling av IT-løsninger er estimert å være i intervallet 17-19 millioner kroner. Kostnader knyttet til oppfølging av de opplysningspliktige aktørene er estimert til rundt 2-3 millioner kroner per år fra og med 2026. I tillegg kommer varige kostnader til forvaltning og videreutvikling av IT-løsningen fra 2027 knyttet til prosesser for innhenting, utveksling og bruk estimert til 4-5 millioner kroner per år.

Gevinster ved innføringen av CARF

De aggregerte opplysningene om transaksjoner med kryptoeiendeler som Skatteetaten vil motta gjennom CARF er ikke tilpasset norske forhold og kan ikke benyttes direkte i skattemeldingen. Opplysningene vil imidlertid gi et bedre grunnlag for målrettet veiledning eller kontroll. Rapportering av formuesverdier i kryptoeiendeler fra norske opplysningspliktige antas å ha stor effekt, og vil kunne sikre riktig beskatning av rundt 200 000 skattepliktige.

Økonomiske og administrative konsekvenser som følge av endringer i CRS

Forslagene forventes ikke å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for Skatteetaten ut over hva som følger av vanlig forvaltning av ordningen, herunder nødvendig veiledning.

5 Personvernkonsekvenser

Innføring av opplysningsplikt for tjenestetilbydere av kryptoeiendeler iht. CARF vil innebære behandling av personopplysninger både hos de opplysningspliktige og hos Skatteetaten. Rammene for innhenting og behandling av personopplysninger er nærmere beskrevet i [Finansdepartementets høringsnotat](#) om nye bestemmelser i skatteforvaltningsloven § 7-X. Det vises også til departementets omtale av personvernkonsekvenser av lovforslaget.

De foreslåtte forskriftsbestemmelsene utfyller og presiserer opplysningspliktene innenfor rammene av loven. Slik inndeling samsvarer med den lovgivningsteknikk som gjelder for tilsvarende tredjepartsrapporteringer til skattemyndighetene. Vi legger således til grunn at forskriftsbestemmelsene ikke vil utgjøre personvernkonsekvenser utover loven og det som er beskrevet i departementets høring. Siden detaljeringsnivået om hvilke opplysninger som innhentes er høyere i forskriften enn i loven, har direktoratet likevel gjort en konkret vurdering av de enkelte informasjonselementene som foreslås innhentet, herunder hvorvidt disse er nødvendig og forholdsmessig for å realisere formålet med loven.

Forskriften legger for det første opp til å innhente personopplysninger med formål om å identifisere brukere av tjenesten og eventuelle reelle rettighetshavere. Opplysningene er foreslått regulert i skatteforvaltningsforskriften § 7-X-5 og omfatter navn, adresse, skattemessig bosted, norsk og/eller utenlandsk identifikasjonsnummer og fødselsdato. En entydig identifisering av brukerne og hvor de er skattemessig bosatt er nødvendig både for etatens oppfølging av norske skattepliktige og for utveksling av informasjon med partnerjurisdiksjoner. De identifiserende opplysningene følger direkte av modellreglene i CARF, som Norge etter tiltredelsen vil være forpliktet til å implementere. Innhenting av opplysningene anses å være nødvendig og forholdsmessig. Vi nevner at modellreglene legger opp til at det også kan innhentes opplysninger om brukernes fødselssted. Etter vår vurdering er opplysningen ikke nødvendige for å identifisere norske brukere av tjenesten og hensynet til dataminimering tilsier derfor at opplysningen ikke skal innhentes.

Forskriften legger for det andre opp til å innhente opplysninger om brukernes transaksjoner mellom ulike typer kryptoeiendeler og mellom kryptoeiendeler og offisiell valuta, samt brukernes innestående verdier. Hvilke opplysninger som skal leveres er foreslått regulert i skatteforvaltningsforskriften § 7-X-7. Opplysningene skal gis på aggregert nivå. Med unntak av opplysninger om innestående verdier følger opplysningspliktens innhold direkte av modellreglene i CARF. Innhenting av opplysningene anses å være nødvendige og forholdsmessige for å oppnå formålene både med hensyn til norske skatteformål og for utveksling med partnerjurisdiksjoner.

Det er forutsatt i CARF at rapporteringsperioden er kalenderåret og at opplysninger skal leveres i det påfølgende kalenderåret. Ved implementeringen i norsk rett foreslås dette regulert i skatteforvaltningsforskriften § 7-X-8. Ved rapporteringen til Skatteetaten plikter den opplysningspliktige å sende kopi av de rapporterte opplysningene til den skattepliktige etter reglene i skatteforvaltningsloven § 7-12 og skatteforvaltningsforskriften § 7-12-1. Dette vil også bidra til å sikre åpenhet og informasjon om behandlingen i tråd med personvernforordningen.

Utover den årlige rapporteringen av opplysninger om kryptoeiendeler skal de opplysningspliktige også gjennomføre en brukergjennomgang av alle sine kunder. Denne gjennomgangen innebærer at de opplysningspliktige må innhente og behandle personopplysninger om brukere og reelle rettighetshavere. Modellreglene i CARF forutsetter at de opplysningspliktige gjør en slik gjennomgang for å avklare hvor brukeren er skattemessig bosatt eller hjemmehørende. I tillegg til opplysninger om skattemessig bosted skal den opplysningspliktige innhente navn, adresse, norsk og eventuelt utenlandsk identifikasjonsnummer og fødselsdato. Innhenting og behandlingen på den opplysningspliktiges hånd er nødvendig for at den opplysningspliktige skal kunne ta stilling hvor brukerne er skattemessig bosatt eller hjemmehørende og er forutsatt i modellreglene. Alle opplysningene anses å være nødvendige for entydig å kunne identifisere brukerne og eventuelle reelle rettighetshavere.

Utgangspunktet etter personvernregelverket er at personopplysninger bare kan lagres så lenge det er nødvendig for å oppfylle det opprinnelige formålet de ble samlet inn for. Modellreglene i CARF forutsetter at den opplysningspliktige oppbevarer all dokumentasjon knyttet til opplysninger som rapporteres, samt dokumentasjon knyttet til brukergjennomgangen, i minimum fem år. Skattedirektoratet legger til grunn at en oppbevaringstid på fem år er nødvendig både for å sikre notoritet for opplysninger som utveksles med partnerjurisdiksjoner og for å kunne gjennomføre nødvendig kontroll for nasjonale skatteformål. En oppbevaringstid på fem år samsvarer ellers med hovedregelen om oppbevaring av primærdokumentasjon etter bokføringsloven.

6 Forslag til endringer i skatteforvaltningsforskriften

6.1 Endringer til gjennomføring av CARF

I forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften) gjøres følgende endringer:

Nytt delkapittel § 7-X med overskrift skal lyde:

§ 7-X. Kryptoeiendeler

§ 7-x-1. Definisjoner

(1) I denne forskrift § 7-X menes med:

- a. *kryptoeiendel*: en digital representasjon av verdi som bygger på kryptografisk sikret distribuert registerteknologi eller en lignende teknologi for å validere og sikre transaksjoner.
- b. *opplysningspliktig kryptoeiendel*: enhver kryptoeiendel med unntak av digitale sentralbankpenger, spesifiserte elektroniske pengeprodukter og kryptoeiendeler som den opplysningspliktige tilbyderen har fastslått ikke kan brukes til betalings- eller investeringsformål.
- c. *tilbyder av vekslings tjenester*: enhver fysisk person eller enhet, som ledd i sin virksomhet utfører vekslings transaksjoner for opplysningspliktige kryptoeiendeler for eller på vegne av andre, herunder ved å opptre som motpart eller som mellommann til slike transaksjoner, eller ved å gjøre en handelsplattform for vekslings tilgjengelig.
- d. *tilbyder av oppbevarings tjenester*: enhver fysisk person eller enhet, som ledd i sin virksomhet tilbyr tjeneste for oppbevaring av eller kontroll med opplysningspliktige kryptoeiendeler eller metodene for tilgang til slike kryptoeiendeler, hvor det er relevant i form av private krypteringsnøkler
- e. *partnerjurisdiksjon*: en jurisdiksjon som har satt i kraft regler om opplysningsplikt for kryptoeiendeler og som er oppført på liste publisert av Skatteetaten.
- f. *vekslings transaksjon*: erverv og avhending av kryptoeiendel mot offisiell valuta eller erverv og avhending av kryptoeiendel mot kryptoeiendel
- g. *overføring*: flytting av kryptoeiendel til eller fra en brukers adresse eller konto hos opplysningspliktig tilbyder, som tilbyderen på transaksjonstidspunktet ikke kan fastslå er en vekslings transaksjon. Overføring mellom brukerens egne adresser og konti hos tilbyderen, er ikke omfattet.

(2) Definisjonene av reelle rettighetshavere, enhet, nærstående enhet, finansielle produkter, spesifisert elektronisk pengeprodukt og digitale sentralbankpenger i § 7-3-2 gjelder tilsvarende for § 7-x.

§ 7-x-2. Hvem som er opplysningspliktig

(1) Opplysningsplikten etter skatteforvaltningsloven § 7-X gjelder tilbyder av vekslings tjenester som er

- a. en fysisk person bosatt i Norge etter skatteloven § 2-1 eller en enhet hjemmehørende i Norge etter skatteloven § 2-2,
- b. en enhet som er stiftet eller på annen måte etablert i Norge og enten er et eget, rettssubjekt eller er opplysningspliktig om inntekt etter skatteforvaltningsloven kapittel 8
- c. enhet ledet eller forvaltet fra Norge, eller
- d. fysisk person eller enhet med forretningssted i Norge

- (2) Opplysningsplikten etter skatteforvaltningsloven § 7-X gjelder tilbyder av oppbevaringstjenester som er hjemmehørende i Norge etter skatteloven §§ 2-1 eller 2-2, eller har skatteplikt etter skatteloven § 2-3 første ledd bokstav b.
- (3) Tilbyder av vekslingstjenester er også opplysningspliktig for tjenester som utføres gjennom filial i Norge.
- (4) Tilbyder av vekslingstjenester som er omfattet av første ledd bokstav b til d, er ikke opplysningspliktig i Norge dersom opplysningsplikten er oppfylt i partnerjurisdiksjon der tilbyderen er skattemessig hjemmehørende.
- (5) Tilbyder av vekslingstjenester som er omfattet av første ledd bokstav c og d, er ikke opplysningspliktig i Norge dersom opplysningsplikten er oppfylt i partnerjurisdiksjon der tilbyderen er stiftet eller på annen måte etablert og enten er et eget rettssubjekt eller er opplysningspliktig om inntekt.
- (6) Tilbyder av vekslingstjenester som er omfattet av første ledd bokstav d som er en enhet, er ikke opplysningspliktig i Norge dersom opplysningsplikten er oppfylt i partnerjurisdiksjon der tilbyderen er ledet eller forvaltet fra.
- (7) Tilbyder av vekslingstjenester som er omfattet av første ledd bokstav d som er en fysisk person, er ikke opplysningspliktig i Norge dersom opplysningsplikten er oppfylt i partnerjurisdiksjon der tilbyderen er skattemessig bosatt.
- (8) Tilbyder av vekslingstjenester er ikke opplysningspliktig i Norge for transaksjoner som utføres gjennom en filial i en partnerjurisdiksjon, dersom opplysningsplikten er oppfylt i partnerjurisdiksjonen.
- (9) Tilbyder av vekslingstjenester med tilnærmet lik tilknytning til andre jurisdiksjoner, er ikke opplysningspliktig i Norge dersom det er sendt inn bekreftelse om at opplysningsplikten er oppfylt i en annen partnerjurisdiksjon. Bekreftelse skal gis på den måten Skattedirektoratet bestemmer.

§ 7-x-3. Hvem det skal gis opplysninger om

- (1) Med bruker av tjenesten menes person eller enhet som en opplysningspliktig tilbyder utfører vekslingstjenester eller oppbevaringstjenester på vegne av.
- (2) Når en person eller enhet, som ikke er en finansiell institusjon eller opplysningspliktig tilbyder, opptrer som bruker av tjenesten på vegne av en annen, anses den det opptres på vegne av som bruker av tjenesten.
- (3) Ved overføring av kryptoeiendeler til en næringsdrivende som vederlag for varer eller tjenester for en verdi som overstiger USD 50 000, anses den næringsdrivende for å være bruker. Dersom den opplysningspliktige tilbyderen er forpliktet til å identifisere kjøperen etter hvitvaskingsloven, skal også kjøperen anses for å være bruker.
- (4) Enheter som har inntekter som hovedsakelig kan henføres til investering, reinvestering eller omsetning av finansielle produkter eller kryptoeiendeler og som styres, forvaltes eller på annen måte ledes av en finansiell institusjon, anses som bruker av tjenesten.

§ 7-x-4. Unntak fra hvem det skal gis opplysninger om

Det skal ikke gis opplysninger om

- a. aksjeselskap hvis aksjer regelmessig handles på en eller flere etablerte verdipapirmarkeder,
- b. nærstående enhet til enhet nevnt i bokstav a

- c. offentlig myndighet nevnt i § 7-3-7 første ledd bokstav a
- d. internasjonale organisasjoner nevnt i § 7-3-7 første ledd bokstav c
- e. sentralbanker
- f. finansielle institusjoner med unntak av enhet nevnt i § 7-x-3 fjerde ledd

§ 7-x-5. Hvilke opplysninger som skal gis om bruker av tjenesten

Om den enkelte bruker og om eventuelle reelle rettighetshavere skal det gis opplysninger om

- a. navn
- b. adresse
- c. hvor bruker er skattemessig bosatt eller hjemmehørende. Enhet som ikke er eget skattesubjekt og ikke er skattemessig hjemmehørende i noen jurisdiksjon, skal behandles som hjemmehørende i den jurisdiksjonen reell ledelse finner sted eller der enheten har hovedkontor
- d. utenlandsk identifikasjonsnummer
- e. fødselsnummer, D-nummer eller organisasjonsnummer
- f. fødselsdato
- g. hvilke roller reelle rettighetshavere har i enheten

§ 7-x-6. Hvilke opplysninger som skal gis om opplysningspliktig tilbyder

Om opplysningspliktig tilbyder skal det gis opplysninger om

- a. navn
- b. adresse
- c. identifikasjonsnummer

§ 7-x-7. Opplysningspliktens innhold

(1) For den enkelte bruker skal det gis følgende opplysninger:

- a. fullstendig navn på kryptoeiendel
- b. for erverv og avhending mot offisiell valuta: det samlede beløpet som er henholdsvis betalt og mottatt fratrukket transaksjonskostnader, det samlede antall enheter og antall transaksjoner
- c. for erverv og avhending mot andre kryptoeiendeler: den samlede markedsverdien fratrukket transaksjonskostnader, det samlede antall enheter og antall transaksjoner
- d. for overføring av kryptoeiendeler som vederlag for varer eller tjenester som overstiger USD 50 000: den samlede markedsverdien fratrukket transaksjonskostnader, det samlede antall enheter og antall overføringer
- e. for andre overføringer til og fra bruker enn de som er omfattet av bokstav b til d: den samlede markedsverdien fratrukket transaksjonskostnader, det samlede antall enheter og antall

overføringer. Rapporteringen skal deles inn etter overføringstype der den er kjent av tilbyderer

- f. for overføringer av kryptoeiendeler til lommebokadresse der den opplysningspliktige ikke kjenner til om lommebokadressen er knyttet til en tilbyder av virtuelle eiendeler eller en finansiell institusjon: den samlede markedsverdien fratrukket transaksjonskostnader, samt det samlede antall enheter.
 - g. for innestående verdier i kryptoeiendeler: markedsverdi og antall enheter per kryptoeiendel
 - h. for innestående verdier i offisiell valuta: saldo per 1. januar i skattefastsettingsåret
- (2) For erverv og avhending etter bokstav b, skal beløpet rapporteres i den offisielle valutaen det ble betalt eller mottatt i. Hvis beløpene ble betalt eller mottatt i flere offisielle valutaer, skal beløpene rapporteres i en bestemt offisiell valuta, omregnet på transaksjonstidspunktet på en måte som den opplysningspliktige tilbyderer anvender konsekvent. Ved omregningen skal kursen på transaksjonstidspunktet benyttes.
- (3) For transaksjoner som er omfattet av første ledd bokstav c til f, skal markedsverdien fastsettes i en bestemt offisiell valuta. Markedsverdien fastsettes på transaksjonstidspunktet etter en verdsettelsesmetode som den opplysningspliktige tilbyderer anvender konsekvent.
- (4) For innestående verdier i første ledd bokstav g, skal markedsverdien fastsettes per 1. januar i skattefastsettingsåret og rapporteres i en bestemt offisiell valuta.
- (5) For hvert beløp som rapporteres i offisiell valuta, skal det oppgis valutakode.
- (6) Opplysningspliktig tilbyder av oppbevaringstjenester skal kun gi opplysninger nevnt i første ledd bokstav a, d, e, f, g og h.

§ 7-x-8. Rapporteringsperiode og levering av opplysninger

- (1) Det skal gis opplysninger nevnt i § 7-x-5 til § 7-x-7 per skattleggingsperiode.
- (2) Opplysningene skal gis elektronisk til den tid Skattedirektoratet bestemmer.

§ 7-x-9. Brukergjennomgang

- (1) Ved etablering av kundeforhold, skal opplysningspliktig innhente en egenerklæring for å fastslå hvor brukeren er bosatt eller hjemmehørende. Opplysningspliktig skal vurdere påliteligheten av en slik egenerklæring opp mot annen innhentet dokumentasjon, herunder dokumentasjon samlet inn etter hvitvaskingsloven. En enhet som ikke er skattemessig hjemmehørende i noen jurisdiksjon, skal behandles som hjemmehørende der enhetens reelle ledelse finner sted eller der enheten har hovedkontor.
- (2) For eksisterende brukere må gjennomgang være gjennomført innen 12 måneder etter ikrafttredelse av reglene i skatteforvaltningsloven § 7-x.
- (3) For enheter som ikke er unntatt etter § 7-x-4, skal opplysningspliktige identifisere eventuelle reelle rettighetshavere og hvor disse er skattemessig bosatt. Første og annet ledd gjelder tilsvarende.
- (4) Tredje ledd gjelder ikke når
 - a. mindre enn 50 prosent av virksomhetens bruttoinntekt i det foregående inntektsåret var passiv inntekt og mindre enn 50 prosent av virksomhetens eiendeler i det foregående inntektsåret var passive kapitalplasseringer

- b. virksomheten i all vesentlighet består i å yte finansielle tjenester til ett eller flere datterselskaper som ikke driver virksomhet som finansiell institusjon, unntatt når formålet er å erverve eller finansielle selskaper og deretter beholde eierinteressene for investeringsformål
 - c. virksomheten er under oppstart og investerer kapital i aktiva de første 24 måneder for å drive annen virksomhet enn som finansiell institusjon
 - d. virksomheten er i ferd med å avvikle eller omorganisere sine aktiva når den ikke har drevet virksomhet som finansiell institusjon de siste fem år og ikke skal drive slik virksomhet i fremtiden
 - e. hoveddelen av virksomheten er knyttet til finansierings- og sikringstransaksjoner som utelukkende gjennomføres med eller for nærstående enheter, forutsatt at de nærstående enhetene hovedsakelig driver annen virksomhet enn som finansiell institusjon, eller
 - f. enheten er etablert som en ideell organisasjon etter lovgivningen i jurisdiksjonen den er hjemmehørende i, samt at vilkårene i § 7-3-22 tredje ledd bokstav a nr. 8 er oppfylt
- (5) Dersom den opplysningspliktige vet eller har grunn til å tro at det foreligger endringer eller nye relevante opplysninger, eller at den opprinnelige egenerklæringen er uriktig eller upålitelig, kan opplysningene ikke lenger legges til grunn. Det skal i slike tilfeller innhentes en ny egenerklæring eller en rimelig forklaring med tilhørende dokumentasjon fra bruker.

§ 7-x-10. Krav til egenerklæringen

- (1) Egenerklæringen skal være signert eller bekreftet av brukeren eller den reelle rettighetshaveren, datert og inneholde følgende opplysninger om brukeren eller den reelle rettighetshaveren:
- a. navn
 - b. adresse
 - c. hvor brukeren eller den reelle rettighetshaveren er skattemessig bosatt eller hjemmehørende
 - d. norsk fødselsnummer, D-nummer eller organisasjonsnummer
 - e. utenlandsk identifikasjonsnummer
 - f. fødselsdato
 - g. redegjørelse for at bruker er omfattet av unntakene etter § 7-x-4 eller § 7-x-9 fjerde ledd
- (2) For enheter som ikke er omfattet av unntakene i § 7-x-4 eller § 7-x-9 fjerde ledd, skal det også gis opplysninger etter første ledd om alle reelle rettighetshavere, samt hvilken rolle de har i enheten. Dette gjelder ikke hvis de reelle rettighetshaverne allerede er identifisert etter hvitvaskingsloven.
- (3) Egenerklæringen skal også forplikte bruker til å ta kontakt med den opplysningspliktige og gi opplysninger ved endringer.

§ 7-x-11. Følger av at egenerklæringen ikke innhentes

Dersom egenerklæring ikke kan innhentes ved opprettelse av nytt kundeforhold, skal opplysningspliktige ikke etablere kundeforholdet. Er kundeforholdet opprettet, men det viser seg at det er gitt feilaktige eller utilstrekkelige opplysninger ved etablering av kundeforholdet, skal kundeforholdet avsluttes eller sperres om det ikke kan innhentes ny gyldig egenerklæring innen 90 dager fra kundeforholdet ble etablert. Blir forholdet oppdaget etter at kundeforholdet er etablert, gjelder fristen fra forholdet ble oppdaget.

§ 7-x-12. Adgang til å bygge på tidligere gjennomgang

Opplysningspliktig som er en finansiell institusjon etter skatteforvaltningsloven § 7-3 første ledd, kan legge til grunn tidligere gjennomført gjennomgang. Opplysningspliktig kan også legge til grunn en egenerklæring innhentet for andre formål, forutsatt at egenerklæringen oppfyller kravene i § 7-x-10.

§ 7-x-13. Oppbevaring av dokumentasjon

Opplysningspliktige skal oppbevare dokumentasjon for opplysninger levert etter § 7-x-5 til § 7-x-7, herunder lommebokadresser nevnt i § 7-x-7 første ledd bokstav f. Opplysningspliktige skal også oppbevare egenerklæringer og annen dokumentasjon knyttet til gjennomgangskravene i § 7-x-9 og § 7-x-10. Opplysningene skal oppbevares i minst fem år etter utløpet av rapporteringsåret.

6.2 Endringer til gjennomføring av CRS

I forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften) gjøres følgende endringer (endringer i kursiv):

§ 7-3-2 første ledd bokstav g, ny bokstav j og ny bokstav k skal lyde:

- g. finansielle produkter: finansielle instrumenter som definert i verdipapirhandelloven § 2-2, omsettelige andeler i deltakerlignende selskap mv., forsikringsavtaler og livrenter mv., samt enhver rettighet i *kryptoeiendeler eller* forannevnte aktiva. Direkte eierinteresser i fast eiendom, herunder andeler i boligselskap og borettslag, og råvarer som er fysisk vare omfattes ikke.
- j. *spesifisert elektronisk pengeprodukt: en digital representasjon av en bestemt offisiell valuta utstedt for å utføre betalingstransaksjoner, som er representert ved en fordring på utstederen etter mottak av midler, anerkjent som betalingsmiddel av andre enn utstederen, og som kan innløses når som helst til samme pålydende verdi i den samme valutaen som den er utstedt i.*
- k. *digitale sentralbankpenger: digital offisiell valuta utstedt av en sentralbank.*

§ 7-3-2 nytt annet ledd skal lyde:

- (3) Definisjonene av kryptoeiendel og opplysningspliktig kryptoeiendel i § 7-X-1 gjelder tilsvarende for § 7-3.

§ 7-3-3 annet ledd skal lyde:

(2) Opplysningsplikten omfatter

- a. innskudd og utlån
- b. boligsparing for ungdom
- c. *spesifiserte elektroniske pengeprodukter*
- d. finansielle produkter egnet for investeringsformål
- e. innskudd i verdipapirfond
- f. gjelds- og egenkapitalsinteresser i alternative investeringsfond
- g. innskudd og interesser i andre investeringsenheter

- h. forsikringer
- i. livrenter
- j. innskudd i individuelle pensjonsavtaler
- k. avtaler om individuell sparing til pensjon
- l. digitale sentralbankpenger*
- m. derivater med kryptoeiendeler som referanseverdi*

§ 7-3-4 første ledd bokstav b skal lyde:

b. den enkelte kontohaver, disponent, investor, forsikringstaker, forsikrede og mottaker av utbetalinger og reelle rettighetshaver mv.

1. navn
2. adresse med landkode
3. fødselsdato
4. fødselsnummer, D-nummer eller organisasjonsnummer
5. landkode som viser
 - i. hvor kontohavere og reelle rettighetshavere er skattemessig bosatt eller hjemmehørende
 - ii. når kontohavere og reelle rettighetshavere er amerikanske statsborgere
6. utenlandske identifikasjonsnumre med landkode for utstederland
7. *om det er gitt en gyldig egenerklæring*
8. *rollene til reelle rettighetshavere*
9. *om konto er eksisterende eller ny*
10. *kontotype*
11. *om en konto har flere kontohavere*

§ 7-3-4 første ledd bokstav c nr. 7 skal lyde:

7. salgsvederlag, gevinst og tap, herunder valutagevinst og valutatap. *Dette gjelder likevel ikke inntekter fra salg eller innløsning av en finansiell eiendel som allerede er rapportert etter 7-X-7.*

§ 7-3-4 syvende ledd oppheves

§ 7-3-6 første ledd bokstav a og d skal lyde:

a. innskuddsinstitusjoner:

1. enheter som mottar innskudd som ledd i ordinær bankvirksomhet eller liknende forretningsvirksomhet, samt enheter som yter kreditt og som tillater at kunden betaler inn et beløp som overstiger utestående uten at dette umiddelbart blir tilbakeført til kunden

2. enheter som oppbevarer spesifiserte elektroniske pengeprodukter eller digitale sentralbankpenger på vegne av kunden

d. investeringsenheter:

1. enheter som har 50 prosent eller mer av sin bruttoinntekt de tre siste regnskapsår forut for året vurderingen gjøres fra én eller flere av følgende aktiviteter eller operasjoner, utøvet i forretningsvirksomhet for eller på vegne av en kunde

i. omsetning av pengemarkedsinstrumenter (sjekker, veksler, banksertifikater, derivater osv.), utenlandsk valuta, børss-, rente- og indeksinstrumenter, omsettelige verdipapirer eller råvareterminkontrakter

ii. individuell og kollektiv porteføljeforvaltning eller

iii. annen form for investering, administrasjon eller forvaltning av *midler, penger eller kryptoeiendeler* på vegne av andre personer

2. enheter som har inntekter som hovedsakelig kan henføres til investering, reinvestering eller omsetning av finansielle produkter og *kryptoeiendeler*, og som styres, forvaltes eller på annen måte ledes av enhet som oppfyller vilkårene nevnt i bokstav a til c, eller bokstav d nr. 1.

§ 7-3-7 første ledd ny bokstav h skal lyde:

h. *allmennyttige organisasjoner som nevnt i § 7-3-22 tredje ledd bokstav a nr. 8 og som fremgår av Skatteetatens liste over godkjente organisasjoner for gavefradrag.*

§ 7-3-8 bokstav a skal lyde:

a. *ethvert innskudd mottatt i ordinær bankvirksomhet eller liknende forretningsvirksomhet, herunder spesifiserte elektroniske pengeprodukter og digitale sentralbankpenger, samt ethvert beløp hos et forsikringsselskap holdt i henhold til en garantert investeringskontrakt eller lignende avtale om å betale eller kreditere rente.*

§ 7-3-9 bokstav h og ny bokstav i skal lyde:

h. *konto med spesifiserte elektroniske pengeprodukter som i løpet av inntektsåret ikke overstiger USD 10 000 i snitt per dag beregnet i løpet av enhver sammenhengende 90-dagers periode.*

i. *konto som er opprettet i forbindelse med stiftelse av selskap eller kapitalforhøyelse, forutsatt at*

- 1. kontoen utelukkende brukes i forbindelse med stiftelse av selskap eller kapitalforhøyelse*
- 2. eventuelle beløp på kontoen er sperret til den finansielle institusjonen får en bekreftelse på stiftelsen eller kapitalforhøyelsen*
- 3. kontoen avsluttes eller gjøres om til en konto i selskapets navn etter at stiftelsen eller kapitalforhøyelsen er gjennomført*
- 4. eventuelle tilbakebetalinger som følge av at stiftelsen eller kapitalforhøyelsen ikke har funnet sted, fratrukket eventuelle kostnader, utbetales utelukkende til personene som har bidratt med innskudd*

§ 7-3-17 med overskrift skal lyde:

§ 7-3-17. Følger av at egenerklæring ikke innhentes ved kontoopprettelse

Dersom egenerklæring ikke kan innhentes ved opprettelse av en ny konto, skal opplysningspliktige ikke etablere kontoforholdet for kontohaver. Er konto opprettet, men det viser seg at det er gitt feilaktige eller utilstrekkelige opplysninger ved kontoopprettelsen, skal kontoen avsluttes *eller sperres* om det ikke kan innhentes ny gyldig egenerklæring innen 90 dager fra kontoforholdet ble etablert. Blir forholdet oppdaget etter at kontoforholdet er etablert, gjelder fristen fra forholdet ble oppdaget

§ 7-3-22 første ledd skal lyde:

(1) Opplysningspliktige skal innhente en egenerklæring fra kontohaver for å fastslå om kontohaver har status som finansiell institusjon eller annen enhet, med mindre *opplysningspliktig ut* fra tilgjengelige opplysninger rimeligvis konkluderer med at kontohaver har status som aktiv etter tredje ledd.

§ 7-3-24 med overskrift skal lyde:

§ 7-3-24. Følger av at egenerklæring ikke innhentes ved kontoopprettelse

Dersom egenerklæring ikke kan innhentes ved opprettelse av en ny konto, skal opplysningspliktige ikke etablere kontoforholdet for kontohaver. Er konto opprettet, men det viser seg at det er gitt feilaktige eller utilstrekkelige opplysninger ved kontoopprettelsen, skal kontoen avsluttes *eller sperres* om det ikke kan innhentes ny gyldig egenerklæring innen 90 dager fra kontoforholdet ble etablert. Blir forholdet oppdaget etter at kontoforholdet er etablert, gjelder fristen fra forholdet ble oppdaget.